

Antopäivä: 30.8.2023	Voimaantulopäivä: 5.9.2023	Voimassa: Toistaiseksi
Säädösperusta: Laki sähköisen viestinnän palveluista (917/2014), 99 § Numerointia koskeva Liikenne- ja viestintäviraston määräys		
Täytäntöönpantava EU-lainsäädäntö: -		
Muutostiedot: Kumoaa määräyksen 32 T/2021 M perustelut ja soveltaminen -muistion, annettu 24.1.2022		

Määräyksen 32 perustelut ja soveltaminen

Yleisen puhelinverkon numeroinnista (MPS 32 U/2023 M)

Sisällys

A-OSA: Keskeiset muutokset ja muutoshistoria	3
1 Muutokset	3
2 Muutoshistoria koskien numerointimääräyksen vanhempia versioita.....	3
3 Muutoksen vaikutukset.....	7
B-OSA:	
Yksityiskohtaiset perustelut ja soveltamisohjeet	8
Luku 1 Yleiset säännökset	8
1 Määräyksen tarkoitus	8
2 Soveltamisala.....	8
3 Määritelmät	10
4 Numeroiden ja tunnusten käyttöoikeuden myöntäminen	10
5 Käyttöoikeuden siirtäminen tai luovuttaminen	14
6 Käyttöoikeuden peruuttaminen.....	15
Luku 2 Puhelinnumeron rakenne	15
7 Kansainvälinen numero	15
8 Kansallinen (merkitsevä) numero	15
9 Kansallisen (merkitsevän) numeron pituus.....	16
Luku 3 Puhelinverkkojen numerointi	18
10 Telealueet ja niiden tunnukset.....	18
11 Telealueen liikenne ja tilaajanumerot	18
12 Valtakunnalliset tilaajanumerot	19
13 Kaukopuhelu	20
14 Kansainvälinen puhelu.....	20

15	Matkaviestinverkot.....	21
Luku 4 Telepalveluiden numerointi.....		22
16	Hätänumero ja hätäliikenteen ohjausnumerot	22
17	Yleistä palvelunumeroista	22
18	Valtakunnalliset palvelunumerot	23
19	Kansainvälisten palveluiden numerot	24
20	Numerotiedotus- ja kytkentäpalvelunumerot.....	25
21	Lyhytsanomapalvelunumerot.....	27
Luku 5 Tekniset ohjausnumerot ja tunnukset		28
22	Teleyritystunniste	28
23	Matkaviestinverkkojen tekniset tunnukset.....	29
24	Merkinantopistekoodit	30
25	Heksadesimaalinumerot	31
26	Tekniset ohjausnumerot	31
Luku 6 Numerointisuunnitelmat.....		33
27	Kansallinen numerointisuunnitelma ja lyhytsanomapalveluiden numerointisuunnitelma	33
Luku 7 Voimaantulosäännökset		34
28	Voimaantulo ja siirtymäsäännökset.....	34
29	Tiedonsaanti ja julkaiseminen	34
C-OSA Lainsäädäntö.....		35
1	Määräyksen lainsäädäntöperusta	35
1.1	Määräyksen lainsäädäntöperusta, laki sähköisen viestinnän palveluista 65 §, 98–105 §, 278 §	35
1.2	EU-lainsäädäntö	37
2	Muut asiaan liittyvät säännökset.....	37
2.1	SVPL:n muut numerointiin liittyvät säännökset.....	37
2.2	Puhelinasiointista perittävä enimmäishinta, kuluttajansuojalain 2 luvun 14 § ja oikeusministeriön asetus	38
3	Liikenne- ja viestintäviraston tekniset määräykset	39
Viiteluettelo		40
Liiteluettelo		42
1	LIITE 1: Kansallinen numerointisuunnitelma	42
2	LIITE 2: Lyhytsanomapalveluiden numerointisuunnitelma	43

A-OSA: Keskeiset muutokset ja muutoshistoria

1 Muutokset

Määräykseen 32 U/2023 M on tehty seuraavat muutokset verrattuna edelliseen versioon (32 T/2021 M):

4. Numeroiden ja tunnusten käyttöoikeuden myöntäminen
 - Numerot ja tunnukset tulee ottaa käyttöön kahden (2) vuoden kuluessa käyttöoikeuspäätöksen päivämäärästä lukien aiemman yhden (1) vuoden asemesta.
 - Tarveharkinnan perusteella numerot ja tunnukset voidaan myöntää ensin kahden vuoden määräajaksi. Toimijan, jolle numeron tai tunnuksen käyttöoikeus on myönnetty, tulee erikseen ilmoittaa Liikenne- ja viestintävirastolle, kun numero tai tunnus on otettu käyttöön, jolloin päätös voidaan muuttaa toistaiseksi voimassaolevaksi. Muutoin käyttöoikeus peruuntuu määräajan kuluttua automaattisesti.
9. Kansallisen (merkitsevän) numeron pituus
 - Taulukko 2, 0900-alkuisten valtakunnallisten palvelunumeroiden vähimmäispituus on 8 ja enimmäispituus on 9
18. Valtakunnalliset palvelunumerot
 - 0900-alkuinen numerosuunta lisätty valtakunnallisten palvelunumeroiden listaan
19. Teleyrityskohtaiset palvelunumerot
 - Pykälä poistettu vanhentuneena
21. Lyhytsanomapalvelunumerot
 - 19-alkuiset lyhytsanomapalvelunumerot määritellään tukemaan rekisteröityä alfanumeerista SMS-lähetäjätietoa (SMS Sender ID)

Liitteet 1 ja 2: päivityksiä numeroalueiden käyttötarkoitukseen

2 Muutoshistoria koskien numerointimääräyksen vanhempia versioita

Määräys 32 T/2021 M

Luku 1: Yleiset säännökset

- 4 § Numeroiden ja tunnusten käyttöoikeuden myöntäminen
 - Numeroiden ja tunnuksien käyttöoikeus myönnettiin pääsääntöisesti Suomen alueella tarjottavia palveluita varten. Käyttöoikeus voidaan perustellusta syystä myöntää myös Suomen alueen ulkopuoliseen käyttöön samoin ehdoin kuin Suomeen.
- 5 § Käyttöoikeuden siirtäminen tai luovuttaminen
 - Käyttöoikeuden luovuttamisen ehtoja toiselle teleyritykselle täsmennettiin.
- 6 § Käyttöoikeuden peruuttaminen

- Käyttöoikeuden peruuttamisen edellytykset kirjattiin omaan pykäläänsä.

Luku 3: Puhelinverkkojen numerointi

- Teknolgiariippumattomuuden periaatteen vuoksi VoIP-palvelua ei enää mainittu erikseen.
- Yleisen operaattoritunnuksen ja kaukoliikenteen operaattoritunnuksen poistuttua valintakaaviot päivitettiin vastaavasti. Näihin operaattoritunnuksiin viittaavat tekstiosat poistettiin määräyksestä.

12 § Valtakunnalliset tilaajanumerot

- 059-alkuiset numerot määriteltiin matkaviestinverkon suuntanumeroiksi.
- 075-alkuiset numerot määriteltiin valtakunnallisiksi tilaajanumeroiksi.

Luku 4: Telepalvelujen numerointi

16 § Hätänumero ja hätäliikenteen ohjausnumerot

- Pykälä 16 Hätänumero ja pykälä 29 Hätäliikenteen ohjausnumerot yhdistettiin pykäläksi 16 Hätänumero ja hätäliikenteen ohjausnumerot.
- Hätäliikenteen ohjausnumeroihin koottiin mm. eCall-käytössä ja yritysverkkojen käytössä olevat ohjausnumerot.
- "A-numeron" käyttö SIM-kortittomista matkaviestimistä määriteltiin.

19 § Teleyrityskohtaiset palvelunumerot

- Uusia teleyrityskohtaisia palvelunumeroita ei saanut ottaa käyttöön. Uusia yhdysliikenteessä olevia 100-alkuisia numeroita ei saanut ottaa käyttöön. Nykyiset teleyrityskohtaiset palvelunumerot saivat olla nykyisessä käyttötarkoituksessaan käytössä 31.12.2021 saakka.

21 § Numerotiedotus- ja kytkentäpalvelunumerot

- 075-alkuisissa numeroissa ei enää saanut tarjota numerotiedotus- ja kytkentäpalvelua.

Määräyksen 32 S/2016 M 24 § Teleksiverkon numerointi poistettiin tarpeettomana.

Luku 5: Tekniset ohjausnumerot ja tunnukset

- CUG- ja Centrex-teleyritystunnukset ovat poistuneet käytöstä ja vastaavat määräystekstit poistettiin (määräyksen 32 S/2016 M 26 §).

25 § Matkaviestinverkkojen tekniset tunnukset

- MNC-käyttöön varatun numeroalueen käyttöä täsmennettiin.

Määräys 32 S/2016 M

Numeroryhmien esitystavan selkeyteen on kiinnitetty huomiota.

8 § Kansallisen (merkitsevän) numeron pituus

- Pykälän nimeen lisättiin sana "(merkitsevän)" kansainvälisten suositusten mukaisesti.

- Pykälässä numeropituus esitetään kansallisen (merkitsevän) numeron pituutena, mikä yhtenäisti esitystapaa edelliseen määräysversioon verrattuna.
- Telealueen tilaajanumeroiden pituus sidottiin telealueen tunnuksen pituuteen ja ohivalintavaihteiden kutsunumeroiden numeropituuden osalta hyväksyttiin vallitseva käytäntö.
- 0100-, 0200- ja 0300-alkuisten valtakunnallisten palvelunumeroiden vähimmäispituus muutettiin 7-osaiseksi, jotta numeroavaruudet saatiin tehokkaampaan käyttöön.

19 § Telealuekohtaiset palvelut

- Uusia telealuekohtaisia palvelunumeroita ei saa ottaa käyttöön. Nykyiset telealuekohtaiset palvelunumerot saavat olla nykyisessä käyttötarkoituksessaan käytössä 31.12.2021 saakka.

27 § Matkaviestinverkkojen tekniset tunnukset

- Pykälän nimeen lisättiin sana "tekniset", jotta ne erotetaan selkeämmin muista matkaviestinverkkojen numeroista ja tunnuksista.

Määräys 32 R/2014 M

Pykäläviittaukset muutettiin vastaamaan tietoyhteiskuntakaaren (917/2014) [1] pykälien numerointia.

Määräyksen ja sen perustelut ja soveltaminen -muistion rakenne muutettiin vastaamaan Viestintäviraston uusia määräysten teko-ohjeita.

Määräykseen lisättiin ensimmäiseksi pykäläksi määräyksen tarkoitus.

Määritelmiin lisättiin yleisen puhelinverkon ja kansainvälisen telepalvelun määritelmä.

Määräyksen 22 §:ään lisättiin Viestintävirastolle mahdollisuus myöntää poikkeuslupa kytkennän välitykseen myös muissa kuin pykälässä mainituissa numeroissa.

Teknisen ohjausnumeron enimmäispituudeksi sallittiin myös kansallisessa liikenteessä 15 numeroa.

Määräys 32 Q/2013 M

Määräys Viestintävirasto 51 A/2010 M teleksiverkon numeroinnista yhdistettiin määräykseen 32 Q/2013 M ja se lakkasi olemasta voimassa, kun määräys 32 Q/2013 M astui voimaan 1.1.2014.

Teleyritystunnisteina käytettävien numeroiden valikoimaa lisättiin siten, että teleyritystunnisteina voidaan käyttää myös kaksinumeroisia heksadesimaalinumeroita.

Hätäliikenteen ohjausnumeroiden määritelmää väljennettiin siten, että ohjausnumeron osana oleva hätäkeskuksen sijaintikunta voi olla nykyinen tai aiempi hätäkeskuksen sijaintikunta.

Määräyksen liite 3 "Telealueet ja kunnat" poistettiin, koska kuntaliitosten yleistyessä yhä useampi kunta kuuluu useampaan telealueeseen.

Määräyksen perustelumuiistioon lisättiin täsmentävää tekstiä koskien erityisesti numeroiden ja tunnusten myöntämisprosessia sekä eri numeroiden ja tunnusten myöntämisperusteita.

Määräys 32 P/2011 M

Määräyksessä 32 P/2011 M poistettiin poliisin hätänumero 10022 sekä siihen liittyvät hätäliikenteen ohjausnumerot.

Maininta yleiseurooppalaisille palveluille tarkoitetusta numerosta 3883 (European Telephony Numbering Space, ETNS) poistettiin.

Määräyksessä maksupalveluille osoitettujen palvelunumeroiden kansallisen merkitsevän numeron enimmäispituus nostettiin kymmeneen numeroon ja määrättiin, että maksupalvelun kansallisen merkitsevän numeron 6. numero ilmaisee palvelussa sovellettavan arvonlisäverokannan.

Kansallisessa liikenteessä teknisen ohjausnumeron enimmäispituudeksi määrättiin 11 numeroa.

Kansainvälisen teleliikenteen välittämistä täsmennettiin siten, että valittaessa kansainvälisen teleliikenteen operaattoritunnuksen tai yleisen operaattoritunnuksen, jota seuraa ulkomaantunnus 00, jälkeen Suomen maatunnus 358, on puhelu ohjattava tiedotukseen. Sen sijaan valinta, jossa ulkomaan-tunnusta 00 seuraa Suomen maatunnus 358 on sallittu.

Mahdollisuus valita kansainvälinen puhelinverkko tunnuksella + laajennettiin matkaviestinverkkojen lisäksi koskemaan myös VoIP-palvelua.

Määräyksen liite 3 "Telealueet ja kunnat" päivitettiin vastaamaan 1.1.2011 tilannetta.

Määräys 32 O/2010 M

Määräyksessä 32 O/2010 M avattiin myönnettäväksi maksupalvelulain (290/2010) soveltamisalaan kuuluville palveluille lisämaksullisia palvelunumeroalueita sekä puhopalveluille että lyhytsanomapalveluille. Lisäksi määräystasolla täsmennettiin uuden valtuutusdirektiivin 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti omana pykälänään numeron tai tunnuksen haltijan oikeutta siirtää käyttöoikeus toiselle, noudatetun käytännön mukaisesti.

Määräys 32 N/2010 M

Määräyksessä 32 N/2010 M matkaviestinverkon 049-alkuisille numeroille, jotka on tarkoitettu lähinnä M2M- ja vastaavaan käyttöön, määrättiin kiinteä kansallinen (merkitsevä) pituus. Helsingin hätäkeskuksen siirto Keravalle huomioitiin hätäliikenteen ohjausnumeroissa.

Määräys 32 M/2008 M

Määräyksessä 32 M/2008 M sallittiin tekstiviestipalveluiden tarjoaminen lisäpalveluna valtakunnallisissa puhopalveluille tarkoitetuissa palvelunumero-ryhmissä sekä

numerossa 118, kunhan estopalveluiden toimivuus taataan. Aikaisemmin tekstiviestipalveluja on saanut tarjota vain Viestintäviraston myöntämässä 1-alkuisissa lyhytsanomapalvelunumeroissa.

Määräys 32 L/2008 M ja 32 K/2007 M

Numerotiedotus ja kansallisen kytkennän välitys sallittiin kaikissa yleishyödyllisille palveluille osoitetuissa numeroissa maaliskuussa 2008 voimaan tullessa määräyksessä 32 L/2008 M ja yleiseurooppalaiset 116-alkuiset palvelunumerot otettiin huomioon elokuussa 2007 voimaan tullessa määräyksessä 32 K/2007 M.

3 Muutoksen vaikutukset

Pidentämällä numeroiden ja tunnusten sallittua käyttöönottoaikaa kahteen vuoteen mahdollistetaan etenkin ulkomaisten toimijoiden helpompi tulo markkinoille. Toisaalta mahdollisuus myöntää käyttöoikeus ensin kahden vuoden määräajaksi helpottaa käyttöönoton valvontaa.

Määräyksen muutoksella otetaan käyttöön uusi palvelunumeroalue eli 0900-alkuiset numerot, jotka sijoittuvat palveluryhmään I. Lisäys mahdollistaa uudet ja aikaisempaa tasapuolisemmat liiketoimintamahdollisuudet teleyrityksille.

Lyhytsanomanumeroissa käyttöön otetaan 19-alkuiset numerot tukemaan alfanumeerisen SMS-lähettäjätiedon eli SMS Sender ID:n rekisteröintiä. Rekisteröitävän alfanumeerisen SMS-lähettäjätiedon käyttöönotto vähentää olennaisesti lyhytsanomaliikenteeseen liittynyt väärennystoimintaa ja rikollisuutta ja lisää kuluttajien luotamusta televiestinnän oikeellisuuteen.

Useita määräyksen pykälä on täsmennetty ja selkeytetty. Joidenkin numeroalueiden käyttötarkoitus on määritelty uudelleen. Näillä muutoksilla ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia alan toimijoihin.

B-OSA:

Yksityiskohtaiset perustelut ja soveltamisohjeet

Luku 1 Yleiset säännökset

Tässä luvussa käsitellään määräyksen luvussa 1 annettuja velvoitteita.

1 Määräyksen tarkoitus

Viestintäverkkojen ja niissä tarjottavien palveluiden yhteentoimivuus ja yhteenliitettävyyden edellyttävät numeroinnin yksikäsitteisyyttä. Tämän vuoksi on tarpeen määritellä Suomen yleisissä puhelinverkoissa käytettävät numerot ja tunnukset. Määräys sisältää Suomen kansallisen numerointisuunnitelman ja numeronvalinta-kaaviot. Lisäksi on määritelty viestintäverkkojen teknisen yhteistoiminnan kannalta tarpeelliset tunnukset.

Kansallinen numerointisuunnitelma perustuu kansainvälisen televiestintäliiton (International Telecommunication Union, ITU) suositukseen E.164 [12]. Kansainvälinen televiestintäliitto on myöntänyt Suomelle maatunnuksen 358 ja kansallinen hallinto eli tässä tapauksessa Liikenne- ja viestintävirasto määrittelee maatunnuksen alla olevan kansallisen numeroinnin.

2 Soveltamisala

Määräyksessä määrätään siitä, millaisia numeroita ja tunnuksia teletoiminnassa saa käyttää ja mihin tarkoitukseen niitä on käytettävä.

Kohdan 2 alakohdan 1 mukaisesti määräystä sovelletaan yleisten puhelinverkkojen ja niissä toteutettujen viestintäpalveluiden numerointiin. Näissä noudatetaan kansainvälisen televiestintäliiton suosituksen E.164 mukaista numerointia. Yleinen puhelinverkko on määritelty tämän määräyksen kohdan 3 12-alakohdassa. Määräystä sovelletaan myös hätänumeroihin ja hätäliikenteen ohjaukseen, lyhytsanomapalveluiden numerointiin ja määräyksessä erikseen määriteltyihin puhelinverkkojen tekniisiin ohjausnumeroihin ja tunnuksiin.

Teleyritys on määritelty lain sähköisen viestinnän palveluista (jäljempänä myös SVPL) 3 §:n kohdassa 27. Teleyrityksellä tarkoitetaan sitä, joka tarjoaa verkkopalvelua tai viestintäpalvelua ennalta rajaamattomalle käyttäjäpiirille eli harjoittaa yleistä teletointia. Verkkopalvelulla tarkoitetaan SVPL:n 3 §:n 34 kohdan mukaan palvelua, jossa teleyritys (verkkoyritys) tarjoaa omistamaansa tai muulla perusteella hallussaan olevaa viestintäverkkoa käytettäväksi viestien siirtoon tai jakeiluun. Viestintäpalvelulla tarkoitetaan SVPL:n 3 §:n 37 kohdan mukaan palvelua, joka muodostuu kokonaan tai pääosin viestien siirtämisestä viestintäverkossa, sekä siirto- ja lähetysoalvelua joukkoviestintäverkossa ja henkilöiden välisen viestinnän palvelua.

Määräyksen soveltamisalaan kuuluvat sekä käyttäjälle näkyvät numerot että käyttäjille näkymättömät verkon sisäiset tunnukset. Määräyksen soveltamisalan ratkaisee ennen kaikkea numeroiden käyttötarkoitus, joten tästä syystä soveltamisalaan kuuluu muitakin numeroita ja tunnuksia kuin yleisen puhelinverkon numerot.

Määräystä sovelletaan viranomaisverkkojen ja -liittymien ja muiden kuin yleisten puhelinverkkojen numerointiin vain siltä osin, kuin se vaikuttaa yleiseen puhelinverkkoon. Viranomaisverkot on sovitettava yhteen yleisen puhelinverkon kanssa. Viranomaisverkon ja viranomaisviestintään liittyvän viestintäpalvelun käyttöön oikeuttavia liittymiä (viranomaisliittymä) voidaan SVPL:n 250 §:n 1 momentin mukaan tarjota viranomaiselle ja muulle valtion johtamiseen ja turvallisuuteen, maanpuolustukseen, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen, maanpuolustukseen, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen, rajaturvallisuuteen, pelastustoimintaan, meripelastustoimintaan, hätäkeskustoimintaan, maahanmuuttoon, sosiaali- ja terveydenhuollon päivystystoimintaan, raideliikenneturvallisuuteen tai väestönsuojeluun liittyvien tehtävien hoitamisen kannalta välttämättömälle käyttäjär ryhmälle.

Muilla kuin yleisillä puhelinverkoilla tarkoitetaan tässä alueellisesti rajoitettuja ja tiettyyn käyttötarkoitukseen rakennettuja verkkoja. Tällaisia verkkoja voivat olla esim. teollisuuslaitosten tehdasalueelleen rakentamat verkot tai opetus- ja tutkimustarkoituksiin rakennetut verkot.

Kohdan toisen alakohdan mukaan määräys sisältää myös velvoitteita puhelujen ohjauksesta tietyissä virhetilanteissa.

E.164-numerot

Yleisen puhelinverkon numeroinnissa noudatetaan kansainvälisen televiestintäliiton suosituksen E.164 mukaista numerointia. Suositus käsittelee maailmanlaajuisia puhelinverkkojen numerointia kansainvälisen teleliikenteen yhteentoimivuuden kannalta. E.164-numeroille on ominaista, että ne ovat maailmanlaajuisesti yksikäsitteisiä ja rakenteeltaan suosituksen E.164 mukaisia.

Muut määräyksen soveltamisalaan kuuluvat numerot ja tunnukset

Operaattoritunnukset ja hätänumerot eivät ole E.164-numeroita, mutta ne vastaavat luonteeltaan ja käyttötarkoitukseltaan E.164-numeroita, joten määräystä sovelletaan myös niihin. Myöskään kansalliset 11-alkuiset numerot (esim. 118 ja 116-alkuiset numerot) eivät ole E.164-numeroita. Mikäli näitä numeroita halutaan käyttöön myös muiden operaattorien verkoissa, on palveluiden toimivuus varmistettava asianosaisten teleyritysten välillä erikseen sopimalla.

Määräystä sovelletaan muihin kuin yleisiin puhelinverkkoihin niiltä osin, kuin niiden numerointi vaikuttaa yleisiin puhelinverkkoihin. Määräystä sovelletaan myös silloin, kun muiden verkkojen sisäiseen käyttöön tarkoitettut numerot tai tekniset tunnukset täytyy koordinoita yleisten puhelinverkkojen tai muun puhelinverkon numeroiden ja tunnusten kanssa teknisen toimivuuden turvaamiseksi. Käytännössä tarvetta tähän on esimerkiksi matkaviestinverkkojen (T)MNC-tunnuksilla.

Teknologianeutraalisuusperiaatteen mukaisesti VoIP-palvelujen numeroina voidaan käyttää kaikkia tilaajanumeroita ja niitä koskevat samat säännökset kuin muutenkin kyseisiä numeroita. Kiinteän verkon telealuekohtaisia ja valtakunnallisia tilaajanumeroita voidaan käyttää kaikissa puhelinverkoissa tarjottavissa VoIP-palveluissa. Matkaviestinnumeroita voidaan käyttää vain sellaisissa VoIP-palveluissa, joita tarjotaan matkaviestinverkoissa. VoIP-palvelussa käytettävä numero määräytyy sen mukaan, mihin verkkoon sopimus VoIP-palvelusta tehdään.

3 Määritelmät

Kohdassa määritellään määräyksessä käytettäviä termejä.

Alakohta 3 sisältää tilaajanumeron määritelmän sellaisena, kun se on aikanaan määritelty liikenneministeriön päätöksessä teleyritysten televerkkojen ja palvelujen yhteenliittämisestä.

Alakohdan 7 lyhytsanomapalvelun numeron määritelmä on teknisesti neutraali eikä lyhytsanomapalveluiden numeroita rajata pelkästään matkaviestinverkkoon, sillä erilaisia SMS- ja MMS-palveluihin rinnastettavia lyhytsanoma- tai pikasanomapalveluita, joiden ohjaamiseen lyhytsanomamerot soveltuvat, voidaan teknisen kehityksen myötä välittää myös muissa kuin matkaviestinverkoissa.

Tekstiviestipalveluiden tarjoaminen on sallittu myös joissain puhepalvelunumeroissa, mutta tämä ei muuta puhepalvelunumeroita numerointisuunnitelmassa Liikenne- ja viestintäviraston hallinnoimiksi lyhytsanomapalvelunumeroiksi. Sen sijaan lyhytsanomapalvelunumeroita ei ole numerointisuunnitelmassa tarkoitettu lainkaan puhepalvelukäyttöön eikä avattu puhelinliikenteelle.

Alakohdan 12 mukaan yleinen puhelinverkko tarkoittaa etukäteen rajaamattomalle käyttäjäpiirille tarkoitettua matkaviestinverkkoa tai kiinteää puhelinverkkoa, jossa käytetään kansainvälisen televiestintäliiton suosituksen E.164 mukaista numerointia. Myös VoIP-palveluja tarjoava teleyritys toimii yleisessä puhelinverkossa, jos palveluja tarjotaan etukäteen rajaamattomalle käyttäjäjoukolle ja jos palvelusta on yhteys yleiseen puhelinverkkoon eli palvelusta voi soittaa yleiseen puhelinverkkoon tai vastaanottaa puhelu-ja yleisestä puhelinverkosta.

4 Numeroiden ja tunnusten käyttöoikeuden myöntäminen

Kohdassa 4 määrätään siitä menettelystä, miten numeroa tai tunnusta haetaan ja kenelle se voidaan myöntää. Hallintolain (434/2003) [14] 19 §:n mukaan asia pannaan vireille kirjallisesti, joten numeron tai tunnuksen käyttöoikeutta haetaan kirjallisesti Liikenne- ja viestintävirastolta. Liikenne- ja viestintävirasto tekee hakemuksen perusteella numerointipäätöksen. Hakemus voidaan toimittaa myös sähköisessä muodossa esim. sähköpostilla, jolloin siihen sovelletaan lakia sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003) [15]. Hakemusmenettelystä ja päätöksestä on mahdollista poiketa alakohdan 7 mukaisessa tapauksessa.

Käyttöoikeus numeroihin ja tunnuksiin myönnetään pääsääntöisesti Suomen valtakunnan alueella tarjottavia palveluita varten, ellei hakija ole erityisesti perustellen hakenut käyttöoikeutta nimetyissä kolmansissa maissa tarjottavia palveluita varten. Tällä kirjauksella halutaan varmistaa, ettei Suomen numerointisuunnitelman numeroita ja tunnuksia käytetä väärin Suomen alueen ulkopuolella.

Numeroalueen käyttöoikeuden siirrosta teleyritykseltä toiselle määrätään määräyksen kohdan 5 alakohdassa 4.

Liikenne- ja viestintävirastolla on sähköisen viestinnän palveluista annetun lain perusteella oikeus asettaa numerointipäätöksessä numeron käytölle ehtoja kuten velvoittaa käyttämään numeroa tai tunnusta yhdessä toisten teleyritysten kanssa. Käyttöoikeuksiin liitettävät ehdot ovat yhtäläiset riippumatta siitä, myönnetäänkö käyttöoikeus Suomeen tai Suomen ulkopuolelle.

Numeroiden ja tunnusten käyttöoikeuden myöntäminen

Alakohdan 1 mukaan numeron tai tunnuksen käyttöoikeus myönnetään pääsääntöisesti teleyritykselle. Tämä perustuu siihen, että numeroiden käyttötarkoitus on käytännössä teleyrityksen toimintaan kuuluvaa viestintäpalveluiden tarjoamista käyttäjille tai viestinnän välitykseen tarvittavaa teknistä ohjausta puhelinverkossa. Hakijalle myönnetään nimenomaan käyttöoikeus kyseiseen numeroon, ei omistusoikeutta.

Teleyritykselle myönnettävien numeroalueiden yksityiskohtaiset myöntämisperusteet (esim. numerosarjan koko, tarveharkinta) on mainittu numerointimääräyksessä ja erityisesti sen liitteessä 1 Kansallinen numerointisuunnitelma.

Liikenne- ja viestintävirasto pyrkii tekemään numerointipäätöksen heti, mutta pääsääntöisesti viimeistään kolmen viikon kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta. Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) [16] mukaan Liikenne- ja viestintäviraston vastaanottamat hakemukset ovat julkisia samoin kuin päätöksetkin. Näin ollen hakemus ja sellainenkin päätös, jota ei ole vielä jaettu tiedoksi, on kirjaamosta saatavissa.

Numeroita ei voi varata muulla tavoin, koska tarkoitus ei ole, että hakija voisi varata numeron mahdollisesti tulevaisuudessa aloitettavaa toimintaa varten, mutta kuitenkin välttää esimerkiksi numerointimaksun maksamiselta.

Normaalisti Liikenne- ja viestintävirasto myöntää numerot ja tunnukset hakujärjestyksessä. Hakujärjestyksestä poiketaan, jos numeron tai tunnuksen myöntämisperusteissa on mainittu tarveharkinta ja sen perusteella joku tai jotkut hakijat eivät täytä myöntämisedellytyksiä.

Mikäli uusia numeroalueita haettavaksi avattaessa tulee useita samaan numeroon kohdistuvia hakemuksia, kehoitetaan hakijoita ensin neuvottelemaan keskenään määräajassa. Mikäli neuvotteluissa hakijoiden kanssa ei päästä yksimielisyyteen, hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi numeron saaja arvotaan, jos muuta jakoperustetta ei ole numeroaluetta haettavaksi avattaessa ilmoitettu. Ensimmäisen hakukierroksen jälkeen numerot myönnetään hakujärjestyksessä.

Jos numeron tai tunnuksen määräyksen mukainen käyttötarkoitus sitä edellyttää, numero tai tunnus voidaan myöntää myös muulle hakijalle kuin teleyritykselle. Näin voi olla esimerkiksi muissa kuin yleisissä matkaviestinverkoissa tarvittavissa teknisissä tunnuksissa tai sellaisissa numeroissa, joita ei velvoiteta avaamaan yleisessä puhelinverkossa. Esimerkkinä voidaan mainita esim. laitetoimittajille ja oppilaitoksille tutkimus- ja opetuskäyttöön myönnettävät numerot ja tunnukset. Tällaiseen käyttöön myönnettyjä numeroita ja tunnuksia ei kuitenkaan ilman erillistä lupaa saa käyttää kaupallisessa tarkoituksessa.

Sellaisia numeroita ja tunnuksia, joiden käyttöoikeutta Liikenne- ja viestintävirasto ei ole myöntänyt kenellekään, ei saa käyttää.

Numerotiedotukseen ja kytkennän välitykseen käytettävät numerot katsotaan myönnetyksi teleyritykselle, koska numerotiedotusta ja kytkennän välitystä tarjoava palveluntarjoaja toimii kytkennän välityksen osalta teleyrityksenä.

071-alkuiset tilaajanumerot

Liikenne- ja viestintävirasto on 1.3.2007 voimaan tulleen määräyksen 32 J/2007 M jälkeen myöntänyt myös valtakunnallisen 071-alkuisen tilaajanumeron käyttöoikeutta koskevat numerosarjat hakemuksesta teleyrityksille, jotka sitten antavat yksittäiset numerot tai numerosarjat asiakkaittensa käyttöön. Aikaisemmin suoraan tilaajille myönnettyjen 071-numeroiden tai numerosarjojen käyttöoikeus säilyy tilaajalla, mikäli numero tai numerosarja on käytössä. Mikäli tällainen numero vapautuu, se palautuu sille teleyritykselle, jolle Liikenne- ja viestintävirasto on myöntänyt käyttöoikeuden kyseiseen numerosarjaan, tai Liikenne- ja viestintäviraston numeroreserviin.

Lyhytsanomapalvelunumerot

Lyhytsanomapalvelunumeron käyttöoikeus myönnetään palvelun tarjoajalle. Näiden numeroiden käyttöoikeuksien haltijoiden on sitten sovittava teleyrityksen tai teleyritysten kanssa numeron käyttöönotosta.

Puhepalvelunumeroalueiden käyttöoikeudet myönnetään teleyrityksille ja käyttöoikeus kattaa luonnollisesti kaikki säännösten sallimat käyttötavat. Lyhytsanomapalvelun tarjoamiseen puhepalvelunumerossa ei siis tarvita mitään uutta lupaa tai päätöstä Liikenne- ja viestintävirastolta.

116-alkuiset yleiseurooppalaiset palvelunumerot

Alakohtan 6 mukaan yleiseurooppalaisen 116-alkuisen palvelunumeron käyttöoikeus myönnetään palveluntarjoajalle käytettäväksi Euroopan komission päätöksen (2007/116/EY, muutettu päätöksellä 2009/884/EY ja (EU) 2023/468) mukaiseen palveluun. Palveluntarjoajalle, jolle Liikenne- ja viestintävirasto myöntää numeron käyttöoikeuden, voidaan asettaa numerointipäätöksessä SVPL:n 100 §:n 5 momentin perusteella ehtoja, joiden tarkoituksena on varmistaa, että Euroopan komission päätöksessä [6] mainitut ehdot toteutuvat.

Numeroiden ja tunnusten yhteiskäyttö

Alakohta 7 koskee numeroita ja tunnuksia, jotka Liikenne- ja viestintäviraston erillispäätöksellä osoitetaan teleyritysten yhteiskäyttöön. Vaikka päätöksessä määritellään yhteiskäytön tarkoitus, liittyy tarve yleensä televiestinnän ohjaukseen. Tällaisia yhteiskäyttöön osoitettuja numeroita tai tunnuksia ovat esimerkiksi puheluohjauksissa käytettävät heksadesimaalinumerot. Tällaisten numeroiden ja tunnusten käyttöönottoon voi tulla aloite teleyritykseltä tai muulta taholta tai Liikenne- ja viestintävirasto voi osoittaa tarvittavia tunnuksia oma-aloitteisesti. Näin ollen 1 momentissa tarkoitettu hakemusmenettely ei yleensä ole tarpeellinen, joten Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa asiaa koskevan päätöksen viran puolesta.

Liikenne- ja viestintäviraston määräyksessä 28 viestintäverkkojen ja palveluiden yhteentoimivuudesta [9] käsitellään tilannetta, jossa lähtöverkon teleyritys käyttää yritysliittymästä vastaanottamaansa muuta kuin omaan numeroavaruuteensa kuuluvaa numeroa kutsuvan liittymän numerona lähtevissä puheluissa.

Numeroiden ja tunnusten myöntämisen yleiset edellytykset

Yleisenä edellytyksenä numeroiden tai tunnusten myöntämiselle on, että suomalaisella hakijalla on henkilö- tai Y-tunnus ja että hakija ilmoittaa sen hakemuksessaan.

Jos numeroa tai tunnusta hakee yritys tai yhteisö, sen pitäisi pääsääntöisesti olla rekisteröity kaupparekisteriin. Y-tunnus yksilöi yrityksen tai yhteisön, mutta tunnuksesta sinänsä ei voi päätellä, onko yritystä rekisteröity.

Jos hakijana on osakeyhtiö, Liikenne- ja viestintävirasto ei myönnä numeroita tai tunnuksia ennen kuin hakijayhtiö on rekisteröity kaupparekisteriin, koska osakeyhtiölain (624/2006) 2 luvun 10 §:n [4] mukaan ennen rekisteröimistä yhtiö ei voi hankkia oikeuksia eikä tehdä sitoumuksia eikä myöskään olla asianosaisena tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa. Näin ollen numeroa ei myönnetä esim. perustettavan yhtiön lukuun.

Maksamattomat numerointimaksut eivät ole laillinen este uusien numeroiden myöntämiselle. Ennen kuin tällaiselle yritykselle myönnetään uusia numeroita, on asiasta keskusteltava kyseisen yrityksen kanssa.

Ulkomaalaiselta hakijalta vaadittavat tiedot

SVPL:n 176 §:ssä edellytetään, että tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajan tulee pitää palvelun vastaanottajien ja viranomaisten saatavilla erinäisiä tietoja. Tällä perusteella ulkomaalaiselta hakijalta vaaditaan hakemuksessa seuraavat tiedot:

1. palvelun tarjoajan nimi, maantieteellinen osoite sijoittautumisvaltiossa, sähköpostiosoite sekä sellaiset muut yhteystiedot, joiden avulla palvelun tarjoajaan voidaan saada yhteys nopeasti, suoraan ja tehokkaasti;
2. mihin kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan julkiseen rekisteriin palvelun tarjoaja mahdollisesti on merkitty sekä palvelun tarjoajan yritys- ja yhteisötunnus tai muu vastaava tunniste kyseisessä rekisterissä;
3. asianomaisen valvontaviranomaisen yhteystiedot, jos toiminnan harjoittaminen edellyttää lupaa tai rekisteröintiä;
4. arvonlisäverotunniste, jos palvelun tarjoaja harjoittaa arvonlisäveron alaista toimintaa.

Numeroiden tai tunnusten käyttöönotto

Hakijan on otettava sille myönnetty numero tai tunnus käyttöön kohtuullisessa ajassa numerointipäätöksestä. Käyttöönottoaikaa pidennetään yhdestä vuodesta kahteen vuoteen, joka katsotaan realistisemmaksi etenkin ulkomaisten toimijoiden kannalta. Numerot ja tunnukset voidaan myöntää ensin kahden vuoden määräajaksi, jonka kuluessa käyttöönoton on tapahduttava. Mikäli numeroita ja tunnuksia ei ole otettu käyttöön kahden vuoden kuluessa, käyttöoikeus raukeaa automaattisesti. Käyttöoikeuden haltijan tulee erikseen ilmoittaa Liikenne- ja viestintävirastolle, kun käyttöönotto on tapahtunut. Ilmoituksen tulee sisältää suomalaisen yhteenliittämiskumppanin yhteystiedot, josta käyttöönotto voidaan varmistaa. Numeroiden ja tunnusten käyttöoikeus voidaan käyttöönoton jälkeen muuttaa toistaiseksi voimassaolevaksi.

Käyttöönotolla tarkoitetaan:

- suoraan palveluntarjoajalle myönnetty numerot (lyhytsanomapalvelunumerot ja yleiseurooppalaiset palvelunumerot) ovat käytössä, kun ne toimivat ainakin jonkun teleyrityksen verkossa;

- teleyritykselle myönnetty numerosarja on käytössä, kun se on avattu puhelinverkossa niin, että teleyrityksellä on tekninen valmius antaa numeroalueen yksittäisiä numeroita asiakkaidensa käyttöön. Voidaan myös tulkita, että numero on käytössä, jos numeron haltija on muuten investoinut numeroon merkittävästi muutakin kuin numerointimaksun.

Ennen käyttöönottoa numerosarja tai tunnus pitää avata. Avaamisella tarkoitetaan sitä, että teleyritys tilaa avaamisen niiltä teleyrityksiltä, joiden verkossa numerosarjan tai tunnuksen halutaan toimivan. Avaamisen jälkeen sen teleyrityksen tilaajat, joiden verkossa numerosarja tai tunnus on avattu, voivat soittaa puheluita kyseisen numerosarjan numeroihin tai soittaa puheluita avatulla tunnuksella. Teleyritys perii avaamisesta hinnastonsa mukaisen maksun.

Lyhytsanomapalvelunumeroiden avaaminen tarkoittaa sitä, että palveluntarjoaja, jolle Liikenne- ja viestintävirasto on myöntänyt lyhytsanomapalvelunumeron käyttöoikeuden, tilaa numeron avaamisen itse tai välittäjän (broker) avustuksella niiltä teleyrityksiltä, joiden verkossa numeron halutaan toimivan.

Lyhytsanomapalvelunumerot avataan yksittäisinä numeroina, mutta televerkon numerosarjan kyseessä ollessa koko numerosarja avataan kerralla.

5 Käyttöoikeuden siirtäminen tai luovuttaminen

Kohtaan 5 on koottu menettelysäännökset numeron tai tunnuksen käyttöoikeuden siirtämisestä ja luovuttamisesta käyttöoikeuden haltijalta toiselle.

Koska Liikenne- ja viestintävirasto ei myönnä numeroihin omistusoikeutta, vaan pelkän käyttöoikeuden, numeron tai tunnuksen haltija ei voi itsenäisesti siirtää numeroa tai tunnusta toiselle teleyritykselle pysyvästi, vaan siirto tehdään Liikenne- ja viestintäviraston numerointipäätöksellä. Tämän vuoksi numeroita tai tunnuksia ei myöskään voi myydä tai ostaa. Numerot tai tunnukset voidaan Liikenne- ja viestintäviraston päätöksellä siirtää käyttöoikeuden haltijalta toiselle konsernin sisällä sekä esimerkiksi liiketoimintajärjestelyjen yhteydessä. Numeroalueen siirtäminen edellyttää molempien osapuolten hakemusta ja yleensä sitä, että numero tai tunnus on otettu käyttöön (ts. avattu verkossa).

Numero siirtyy käyttöoikeuden haltijalta toiselle ilman erillistä numerointipäätöstä vain osakeyhtiö- tai osuuskuntalaissa [31] tarkoitetun sulautumisen yhteydessä sekä silloin, kun numeron tai tunnuksen käyttöoikeuden haltija asetetaan konkurssiin. Konkurssitilanteessa numeron tai tunnuksen käyttöoikeus siirtyy konkurssipesälle.

Alakohta 4 koskee teleyritysten keskenään sopimia numeroalueiden luovutuksia, joissa numeroalueen käyttöoikeus siirretään osapuolten solmiman sopimuksen kesken ajaksi toiselle teleyritykselle. Tässä tapauksessa vastuu numeroalueen säädösten mukaisesta käytöstä ja esim. numerosarjan numerointimaksusta on edelleen sillä, jolle Liikenne- ja viestintävirasto on myöntänyt käyttöoikeuden. Liikenne- ja viestintävirastolle täytyy ilmoittaa, jos viraston teleyritykselle myöntämä tilaaja-numeroalue tai palvelunumeroalue siirtyy sopimusperusteisesti toisen (yleensä palveluoperaattorina toimivan) teleyrityksen käyttöön. Sopimusperusteisesti teleyritysten välillä voidaan siirtää tilaajanumeroalueita ja palvelunumeroalueita. Kyseessä on numeroalueen luovuttavalle teleyritykselle asetettu ilmoitusvelvollisuus eikä Li-

kenne- ja viestintävirasto tässä mainitun ilmoituksen perusteella tee päätöstä kyseisen numeroalueen siirtämisestä toisen teleyrityksen käyttöön. Ilmoitus on tarpeen, jotta virastolla on numeroita myönnettäessä ja numeroiden käytön valvon- nassa ajantasaiset tiedot eri teleyritysten numeroalueista. Numeron tai numeroalu- een vastaanottanut teleyritys ei kuitenkaan saa enää itse luovuttaa näitä numeroita tai numeroalueita eteenpäin. Tämä sen vuoksi, ettei luovutusketju muodostu hallit- semattomaksi. Teleyritys ei myöskään saa luovuttaa numeroita eteenpäin, mikäli numerot on saatu toisen teleyrityksen asiakkaana (vrt. yritysasiakkuus).

6 Käyttöoikeuden peruuttaminen

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa pyritään varmistamaan, että käyttöoikeuden peruuttamisen yhteydessä mahdolliset (siirrettyjen) numeroiden tilaajat eivät jää vaille palvelua.

Luku 2 Puhelinnumeron rakenne

7 Kansainvälinen numero

Alakohdassa 1 määrätään kansainvälisen numeron muodostumisesta. Numero sisäl- tää maatunnuksen (Country Code, CC), kansallisen kohdeverkon tunnuksen (Nati- onal Destination Code, NDC) ja tilaajanumeron (Subscriber Number, SN).

Alakohdan 2 mukaan kansainvälinen numero saa olla enintään 15-osainen. Enim- mäispituus perustuu kansainvälisen televiestintäliiton suositukseen E.164. Tässä yhteydessä on kuitenkin huomattava määräyksen kohdassa 8 mainitut kansallisen (merkitsevän) numeron enimmäispituudet, jotka vaikuttavat myös vastaavan kan- sainvälisen numeron pituuteen.

E.164-numero on maailmanlaajuisesti yksikäsitteinen.

8 Kansallinen (merkitsevä) numero

Kohdassa 8 määrätään kansallisen (merkitsevän) numeron muodostumisesta.

Alakohdassa 2 määritellään maantieteellinen kansallinen (merkitsevä) numero, joka on kiinteän verkon numero ja se muodostuu telealueen tunnuksesta ja tilaajanume- rosta tai palvelun numerosta. Palvelulla tarkoitetaan teleyrityskohtaista palvelua. Maantieteellinen kansallinen (merkitsevä) numero on esimerkiksi 3 2345678, jossa 3 on telealueen tunnus ja 2345678 on tilaajanumero.

Alakohdassa 3 määritellään puolestaan ei-maantieteellinen kansallinen (merkitsevä) numero, joka voi olla kiinteän verkon tai matkaviestinverkon numero. Ei-maantie- teellinen kansallinen (merkitsevä) numero muodostuu valtakunnallisen palvelun tunnuksesta (esim. 600), valtakunnallisen tilaajanumeron tunnuksesta (esim. 71), matkaviestinverkon tunnuksesta (esim. 40) ja tilaajanumerosta tai palvelun nume- rosta. Esimerkkejä ei-maantieteellisestä kansallisesta (merkitsevästä) numerosta ovat 600 12345 tai 40 234567.

Maantieteellinen tai ei-maantieteellinen kansallinen (merkitsevä) numero ei sisällä kaukotunnusta 0, joten sillä ei ole mahdollista soittaa maan sisällä tässä muodossa, vaan se on osa kansainvälistä numeroa, joka valitaan Suomen maatunnuksen 358 jälkeen soittaessa ulkomailta suomalaisiin numeroihin.

9 Kansallisen (merkitsevän) numeron pituus

Kohtaan 9 sisältyvät kaikki tilaaja- tai palvelunumeroiden pituutta määrittelevät kohdat. Kohdassa on asetettu eri numerotyyppien pituudelle pääsäännöt, joista voi poiketa vain Liikenne- ja viestintäviraston tapauskohtaisella luvalla.

Perustelut numeropituuden sääntelylle

Numeron pituuksien sääntely on tarpeen siksi, että pystytään havaitsemaan teleliikenteen ohjaukselle mahdollisesti aiheutuvat ongelmat ja varmistamaan keskitysti, että kaikki teleyritykset saavat tarvittaessa tiedon numeropituuden aiheuttamista vaikutuksista ja vaatimuksista teleliikenteen ohjaukselle.

Numeron pituuksien sääntelyssä on tarpeen ottaa huomioon numeron pituudelle kansainvälisen televiestintäliiton suosituksessa E.164 asetetut vaatimukset ja mahdolliset rajoitukset siihen, miten pystytään tarvittaessa hallitsemaan koko kansallisen numerointijärjestelmän muutoksia: jos koko enimmäispituus on käytössä, se voi rajoittaa muutosmahdollisuuksia. Harkinta on sitä tiukempaa, mitä pidemmistä numeroista on kysymys ja mitä pysyvämpään numerointia sitovaan ratkaisuun se johtaa. Yleensä pidempien numeroiden tarve liittyy sellaisten uusien palveluiden kehittämiseen, joiden tekninen toteutus ei onnistu käytettävissä olevilla lyhyemmällä numeroilla tai joiden odotettavissa oleva kysyntä tulee ilmeisesti olemaan suurta. Esimerkkinä tällaisesta voidaan mainita koneiden väliseen viestintään (Machine-to-Machine, M2M) tarkoitettujen palveluiden numerointi.

Alakohdassa 1 määritellään kansallisen (merkitsevän) numeron ehdoton enimmäispituus. Suomen maatunnus on kolmiosainen (358), jolloin suomalainen kansallinen (merkitsevä) numero voi olla enintään 12-osainen, jotta pysytään tämän määräyksen kohdan 7 mukaisessa kansainvälisen televiestintäliiton määrittelemässä enimmäispituudessa 15 numeroa. Suomessa ei ole ollut yleisesti tarvetta kansainvälisen televiestintäliiton määrittelemän enimmäispituuden käyttöön.

Tilaajanumerot

Taulukossa 1 määritellään telealueen tilaajanumeron vähimmäis- ja enimmäispituus. Tilaajanumeron (kansallinen (merkitsevä) numero) vähimmäis- ja enimmäispituus on sidottu telealueen tunnuksen pituuteen (1- tai 2-osainen tunnus).

049-alkuisille matkaviestinnumeroille määritellään kiinteä kansallinen (merkitsevä) pituus 11 numeroa. Tämän taustalla on se, että 049-alkuisia numeroita on tarkoitus käyttää ensisijaisesti M2M-palveluihin ja vastaaviin tarkoituksiin, joissa numeron ei ole tärkeää olla käyttäjäystävällinen. Numeron pituuden määrittäminen kiinteäksi yksinkertaistaa teknisiä ratkaisuja. Numeron pituuden määrittämisellä tavanomaista pidemmäksi on tarkoitus varmistaa numeroiden riittävyys, koska yleisesti arvioidaan M2M-numeroiden tarpeen ylittävän muutamassa vuodessa tavanomaisten matkaviestinliittymien numerotarpeen.

Taulukossa 1 määritellään myös valtakunnallisten tilaajanumeroiden pituus. Käytössä on edelleen aikaisempien määräysversioiden sallimia lyhyempiä, esim. 5-osaisia numeroita.

Palvelunumerot

Taulukossa 2 määrätään palvelunumeroiden pituudesta, poikkeuksena määräyksen kohdassa 20 mainitut 0100- ja 0202-alkuiset palvelunumerot, joiden pituus on kyseisen pykälän mukainen.

Käytössä on edelleen aikaisempien määräysversioiden sallimia lyhyempiä, esim. 5-osaisia numeroita.

Euroopan komissio on osoittanut tietyille palveluille 116-alkuisia numeroita, joiden pituus on 6 numeroa (taulukko 3). Myöhemmin osoitettavien numeroiden pituus voi kuitenkin olla 4-6 numeroa.

Tekniset ohjausnumerot

Alakohdassa 6 määrätään teknisinä ohjausnumeroina käytettävien E.164-numeroiden pituudesta. Teknisten ohjausnumeroiden enimmäispituus on 15 numeroa (kansallinen (merkitsevä) numero) sekä kansallisessa että kansainvälisessä liikenteessä. Kansainvälisen numeron numeronpituus ei sisällä ulkomaantunnusta. Määräys ei koske sellaisia teknisiä ohjausnumeroita, joissa käytetään erikoismerkkejä (esim. siirrettävyyden reititysnumerot), koska ne eivät ole E.164-suosituksen mukaisia numeroita.

Edellä mainittua lyhyempien numeroiden käyttöönotto ja siirto toiselle tilaajalle

Alakohdassa 7 määrätään, että numeroiden pituuksista saa poiketa vain Liikenne- ja viestintäviraston luvalla. Poikkeuslupa edellyttää aina perusteltua syytä. Perusteltuna syynä voidaan pitää teknistä syytä tai joissakin tapauksissa esimerkiksi tasapuolisten kilpailuedellytysten turvaamista. Lupa poiketa määräyksen mukaisista numeronpituuksista voidaan myöntää vain hakijalle, jolle Liikenne- ja viestintävirasto on myöntänyt kyseisen numeroalueen käyttöoikeuden. Tämä koskee myös siirrettävyydemääräyksen (M46) [11] mukaisesti toiselle teleyritykselle siirtyneitä numeroita.

Sellaiset numerot, joiden pituus poikkeaa määräyksessä säädetystä, mutta jotka on otettu käyttöön ennen kuin määräyksessä on asiasta säädetty, yleensä ennen 1990-luvun puoliväliä, voivat olla käytössä eivätkä ne tarvitse erillislupaa, ellei määräyksessä ole nimenomaan määrätty pituutta muutettavaksi.

Lyhyiden tilaajanumeroiden siirron yhteydessä teleyrityksen on selvitettävä ennen liittymän siirtoa uudelle haltijalle, ovatko siirtoon oikeuttavat edellytykset olemassa. Menettely koskee kaikkia edellä mainittuja tilaajanumeroita, joten matkaviestinverkon ja kiinteän verkon lyhyiden tilaajanumeroiden asema on yhtäläinen.

Siirron edellytys on, että loppukäyttäjä säilyy samana tai kyseessä on liikkeen luovutus tai perhe- ja perintöoikeudellinen saantotilanne. Lisäksi siirron edellytyksenä on luonnollisestikin luovuttajan antama lupa siirrolle. Jos siirron edellytykset eivät täyty, numeroa ei saa siirtää. Jos havaitaan, että siirtoon ei ole ollut edellytyksiä, Liikenne- ja viestintävirasto voi päätöksellään perua siirron, jolloin numero palautuu tapauksesta riippuen joko siirtoa edeltävälle liittymäsopimuksen haltijalle tai numeron alkuperäiselle haltijateleyritykselle.

Luku 3 Puhelinverkkojen numerointi

10 Telealueet ja niiden tunnukset

Kohdassa 10 määritellään telealueiden tunnukset. Suomi on jaettu numerointialueisiin, joita ovat telealueet, poikkeuksena Uudenmaan telealue, joka on jaettu kahteen numerointialueeseen.

Telealueella tarkoitetaan tiettyä maantieteellistä aluetta, jonka sisällä tapahtuvassa televiestinnässä ei pääsääntöisesti käytetä suuntanumeroa. SVPL:n 98 § oikeuttaa Liikenne- ja viestintäviraston määräämään määräyksellä telealueista.

Telealueella on merkitystä myös numeron siirrettävyyden kannalta, sillä liittymäsopimuksen tehnyt käyttäjä voi halutessaan säilyttää numeronsa telealueen sisällä, Uudenmaan telealueen osalta numerointialueiden Uusimaa I ja Uusimaa II sisällä. VoIP-tekniikalla toteutettujen liittymien osalta tämä rajoite on poistunut eikä liittymän käyttöpaikka enää rajoita sitä, minkä telealueen numeroa on käytettävä.

Vaikka numerointimääräyksessä ei määrätä telealueiden muutoksista, telealueiden tunnukset määrätään SVPL:n 98 §:n perusteella Liikenne- ja viestintäviraston määräyksessä.

Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) [5] mukaan Ahvenanmaalla on oma lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat mm. elinkeinon harjoittamista. Elinkeinoon harjoittamiseen Ahvenanmaalla vaaditaan kotiseutuoikeus; Maakunnan hallitus voi myöntää poikkeuksia kotiseutuoikeutta koskevasta vaatimuksesta niille, jotka haluavat harjoittaa elinkeinoa Ahvenanmaalla.

11 Telealueen liikenne ja tilaajanumerot

Telealueen (numerointialueen) tilaajanumerolla tarkoitetaan telealueen kiinteän puhelinverkon numeroita. Sama tilaajanumero voi olla käytössä eri tilaajilla eri numerointialueilla.

Alakohdassa 1 todetaan, miten puhelun valinta tapahtuu telealueen sisällä. Telealueiden välinen liikenne on kaukoliikennettä ja telealueen sisäinen liikenne on paikallisliikennettä.

Määräyksen mukaan samalla telealueella sijaitsevaan liittymään soitettu puhelu on ohjattava perille myös, jos tilaajanumeron eteen valitaan suuntanumero.

Uudenmaan telealueella on käytössä kaksi numerointialuetta, tunnukset 9 ja 19 (suuntanumerot 09 ja 019). Telealueen sisäinen liikenne on paikallisliikennettä, vaikka numerointialueiden välisissä puheluissa käytetään suuntanumeroa.

Alakohdan 2 mukaan 2-8-alkuiset numerot on varattu telealueen tilaajanumerokäyttöön. Lisäksi kohdassa todetaan, että 12-19-alkuisia numerosarjoja on myönnetty käyttöön aikaisemmin voimassa olleiden säännösten perusteella. Nämä numeroalueet on tarkoitus tarvittaessa palauttaa numeroreserviin osoitettavaksi mah-

dollisia uusia käyttötarpeita varten. Uusia 12-19-alkuisia numerosarjoja ei myönnetä teleyritysten käyttöön, koska siihen ei ole numeroiden käyttötarkoituksen mukaisia tarpeita.

Alakohdan 3 mukaan nykyiset käyttöoikeudet 2-8-alkuisiin tilaajanumerosarjoihin, joiden toisena numerona on 0 tai 9 ja 12-19-alkuisiin numeroihin, pysyvät voimassa niin kauan kuin ne ovat saman tilaajan käytössä. Teleyritykset eivät pääsääntöisesti saa ottaa näillä numeroalueilla käyttöön uusia numeroita. Uusia käyttäjiä numeroihin ei saa kytkeä, eikä käytössä olevia numeroita saa siten myöskään siirtää uusille käyttäjille. Liikenne- ja viestintävirasto voi kuitenkin poikkeuksellisesti myöntää luvan uuden käyttäjän kytkemiseen. Luvan myöntämiseen on oltava erityisiä perusteita. Perusteltua numeron siirtäminen voi olla esimerkiksi tilaajan elinkeinotoiminnan luovutustilanteessa tai vastaavasti jossain perhe- tai perintöoikeudellisessa saantotilanteessa.

Numerointimääräyksen liitteen 1 mukaan pääsääntö on, että uusille hakijoille myönnetään tilaajanumeroalueita 4 merkitsevän numeron pituisena. Liikenne- ja viestintävirasto voi myöntää kerrallaan samalta telealueelta yhden tai useamman tilaajanumeroalueen samalle hakijalle.

Perinteisille kiinteän verkon teleyrityksille myönnetään uusia tilaajanumeroalueita niiden perinteiselle toimialueelle (samalle telealueelle) vain erittäin perustellusta syystä. Erittäin perusteltuna syynä voidaan pitää esim. ison ja merkittävän asiakkaan poikkeuksellisen suurta numerotarvetta. Perinteisen toimialueen (telealueen) ulkopuolella näitä kohdellaan kuten uusia hakijoita eli numeroalueet myönnetään ainakin aluksi pääsääntöisesti 4 merkitsevän numeron tarkkuudella.

Poikkeustapauksissa erittäin hyvin perusteltuun konkreettiseen käyttötarkoitukseen voidaan myöntää 3 numeron pituinen sarja (esim. suuri vaihdeverkko). Kolminumeroinen sarja voidaan myöntää myös tarveharkinnan perusteella, jolloin otetaan huomioon esimerkiksi jo toteutunut liittymämyynti.

12 Valtakunnalliset tilaajanumerot

Valtakunnallisella tilaajanumerolla tarkoitetaan kiinteän puhelinverkon numeroa. Tilaajanumero on määriteltävä tämän määräyksen kohdan 3 alakohdassa 3.

Soitettaessa valtakunnalliseen tilaajanumeroon käyttäjä ei valitse erikseen telealueen suuntanumeroa, koska valtakunnallinen tilaajanumero sisältää aina kiinteänä osanaan oman suuntanumeronsa. Jos käyttäjä kuitenkin lisää muun suuntanumeron, puhelu ohjautuu tiedotteeseen tai väärään numeroon.

Valtakunnallisista tilaajanumeroista on myönnettävissä 039-, 071- ja 073-alkuisia numeroita ottaen huomioon seuraavat rajoitukset:

- 071-alueesta myönnetään vain 0714- ja 0718-alkuisia numerosarjoja, pääsääntöisesti 6-osaisina;
- 073-alueesta myönnetään vain 0730 - 0734-alkuisia numerosarjoja, joita voidaan myöntää useampia samalle hakijalle pääsääntöisesti 6-osaisina.

13 Kaukopuhelu

Kohdassa 13 määritetään, miten kaukoverkon valinta toteutetaan.

Kaukoliikenne on sidottu telealueen käsitteeseen, joten kaukoliikennettä ovat vain eri telealueiden liittymien väliset puhelut. Pykälässä esitetään kaukopuhelun valinta.

14 Kansainvälinen puhelu

Kansainvälinen telepalvelu on määritelty tämän määräyksen kohdassa 14 ja se on viestintäpalvelu, jossa välitetään televiestintää Suomessa ja ulkomailla sijaitsevien liittymien välillä.

Pykälän 1 momentissa määritetään, miten kansainvälisen puhelinverkon valinta toteutetaan. Puhelun valinta voidaan toteuttaa ulkomaantunnuksella ja matkaviestinverkossa ja VoIP-palvelussa lisäksi tunnuksella "+".

Matkaviestinverkoissa ulkomaanliikenteenä pidetään liikennettä, jossa viestitään suomalaisen teleyrityksen tarjoamasta liittymästä ulkomaisen teleyrityksen tarjoamaan liittymään. Jos kotimaisen teleyrityksen tarjoamaa matkaviestinliittymää käytetään ulkomailla, kysymys on verkkovierailusta eikä ulkomaanliikenteestä tämän määräyksen tarkoittamassa merkityksessä.

Haluttu kansainvälinen verkko voidaan alakohdan 2 mukaisesti valita puhelukohtaisesti kansainvälisen teleliikenteen operaattoritunnuksella. Kansainvälisen teleliikenteen operaattoritunnus sisältää jo itsessään ulkomaantunnuksen.

Kansainvälisen puhelun valinnan onnistuminen puhelukohtaisesti kansainvälisen liikenteen operaattoritunnuksella edellyttää, että valittu tunnus on avattu siinä verkossa, missä valinnan suorittavan tilaajan liittymä on. Voimassa olevan yhteenliittämissääntelyn mukaan millään matkaviestinverkon tai kiinteän verkon teleyrityksellä ei ole HMOV-asemaan perustuvaa velvollisuutta avata verkossaan toisen teleyrityksen kansainvälisen liikenteen operaattoritunnusta vaan avaaminen tapahtuu kaupallisin perustein.

Alakohdan 3 mukaan kansainvälisen teleliikenteen operaattoritunnukset ovat 3-, 4- tai 5-osaisia ja ne on tarkemmin määritelty tämän määräyksen liitteessä 1.

Koska kansainvälisen teleliikenteen operaattoritunnuksista ei näytä olevan pulaa, 4-osaisia tunnuksia voidaan myöntää tarveharkinnan perusteella ja 5-osaisia tunnuksia myönnetään ilman tarveharkintaa.

Alakohdan 4 mukaan matkaviestinverkon kutsunsiirto ja tekstiviestien lähetys ulkomaille on sallittua myös tunnuksella 00 tai kyseisessä matkaviestinverkossa tunnusta "+" vastaavalla kansainvälisen teleliikenteen operaattoritunnuksella.

Alakohta 5 sisältää täsmentävän kiellon kansainvälisen teleliikenteen teleyrityksille välittää kansallisia puheluita kansainvälisen teleliikenteen operaattoritunnuksen jälkeen valittavan Suomen maatummuksen 358 avulla. Kyseessä on kielletty liikennetapausta ja kansainvälisen teleliikenteen teleyrityksen pitää ohjata näin valittu puhelu tiedotteeseen "Valitsemanne numero ei ole käytössä".

Valinta, jossa ulkomaantunnusta 00 seuraa Suomen maatunnus 358 on sallittu, koska etenkin VoIP-palveluissa käytetään numeroita yhä enemmän kansainvälisessä muodossa.

Liikenne- ja viestintäviraston päätöksen (Dnro 869/532/2004) mukaan teleyritys ei saa muuttaa asiakkaan puhelukohtaisesti valitsemaa operaattoritunnusta, vaan puhelu on ohjattava operaattoritunnuksen osoittamaan verkkoon. Jos kyseistä operaattoritunnusta ei ole avattu asiakkaan liittymäteleyrityksen verkossa, puhelu on ohjattava tiedotteeseen.

15 Matkaviestinverkot

Alakohdassa 1 määritetään, miten liikenne ohjataan matkaviestinverkkoihin. Lisäksi puhelu matkaviestinverkon liittymästä matkaviestinverkkoon voidaan ohjata kansainvälisellä numerolla eli valitsemalla +358 tai 00358 ja matkaviestinverkon tunnus ja tilaajanumero.

Alakohdan 2 mukaan matkaviestinverkkojen suuntanumerot ovat 3-, 4- tai 5-osaisia ja ne on määritelty tarkemmin tämän määräyksen liitteessä 1.

Alakohdassa 3 on määritelty 049-alkuiset numerot käytettäväksi koneiden väliseen viestintään. Näitä numeroita voidaan myöntää käytettäväksi myös toisessa EU-jäsenvaltiossa samoin käyttöehdoin kuin Suomessa.

Alakohdan 4 mukaan ilman suuntanumeroa valittavat 2-8-alkuiset numerot on varattu teleyrityskohtaisille lisämaksuttomille palveluille. Selvyyden vuoksi on myös mainittu, että näitä numeroita voivat käyttää myös verkkovierailijat. Ilman suuntanumeroa valittavat 2-8-alkuiset numerot ovat käytettävissä esimerkiksi VPN-palveluille (Virtual Private Network) 9-alkuinen numero on varattu ulkomaapuheluille.

Alakohdassa 5 määritetään ilman suuntanumeroa valittavien 1-alkuisten numeroiden käyttötarkoitus.

Alakohdan 6 mukaan muiden kuin alakohdassa 4 tarkoitettujen ilman suuntanumeroa valittavien 1-alkuisten numeroiden käyttö on kielletty, koska ne on varattu kansallisesti tai kansainvälisesti harmonisoitaville palveluille.

Alakohdassa 7 määrätään ulkomaisen verkkovierailijan mahdollisuudesta käyttää ilman suuntanumeroita valittavia 12-19-alkuisia numeroita. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että edellisestä alakohdasta poiketen verkkovierailija voi käyttää 12-19-alkuisia numeroita samaan tarkoitukseen kuin kotiverkossaan.

Uusia matkaviestinverkkojen 3-osaisia suuntanumeroita ei myönnetä. 4-osaisia suuntanumeroita myönnetään tarveharkinnan perusteella ja 5-osaisia suuntanumeroita myönnetään ilman tarveharkintaa.

Liikenne- ja viestintävirasto myöntää 049-alkuisia matkaviestinverkon numerosarjoja määräyksen liitteen 1 mukaisesti 5-osaisina. Yksittäinen numero on muotoa 049AB x xxx xxx, joten yksi 5-osaisena myönnetty sarja sisältää 10 miljoonaa yksittäistä numeroa. Tämän määräyksen liitteen 1 mukaan aluksi myönnetään 0490-0494-alkuisia numeroita.

Luku 4 Telepalveluiden numerointi

16 Hätänumero ja hätäliikenteen ohjausnumerot

Määräyksen kohta on informatiivinen, sillä SVPL:n 278 §:ssä on lain tasolla säädetty yleinen hätänumero 112.

Alakohta 2 täsmentää hätäliikenteen ohjausta siten, että puhelu on ohjattava asianomaiseen hätäkeskukseen, vaikka hätänumeron 112 eteen valittaisiin telealueen suuntanumero.

Kohtaan on lisätty määräykset hätäliikenteen ohjausnumeroista, A-numerosta SIM-kortittomista matkaviestimistä ja hätäliikenteen ohjauksesta yritysverkoista.

Ajoneuvojen eCall-käytössä hätänumero 112 voidaan määrittää ajoneuvon eCall-järjestelmän asetuksissa (emergency setup), eikä kyse ole tällöin käyttäjän tekemästä valinnasta.

Hätäpuhelu voidaan soittaa matkaviestimestä myös ilman SIM-korttia. Jotta mahdollisiin häirintätapauksiin voitaisiin puuttua tehokkaasti, voidaan matkaviestinverkko-operaattori tunnistaa kohdassa "A-numero SIM-kortittomista matkaviestimistä" esitetyllä tavalla. Matkaviestinverkko-operaattoreille määritellään seuraavat tunnukset edellä esitettyä käyttöä varten:

- Elisa Oyj: +358 112 <IMEI7>
- Telia Finland Oyj: +358 113 <IMEI7>
- DNA Oyj: +358 114 <IMEI7>
- Ålands Telekommunikation Ab: +358 115 <IMEI7>

Liikenne- ja viestintävirasto on varannut kaikilla telealueilla (ml. Uudenmaan telealueen numerointialueet) 3979-alkuiset tilaajanumerot, joita käytetään hätäliikenteen ohjauksessa yritysverkoista.

17 Yleistä palvelunumeroista

Alakohdassa 1 esitetään tässä määräyksessä tarkoitetut palvelunumeroluokat. Lyhytsanomapalvelunumeroiden yhteydessä ei viitata matkaviestinverkkoihin, koska tämän määräyksen kohdan 3 mukainen lyhytsanomapalvelun määritelmä on tarkoitettu teknologianeutraaliksi.

Alakohdassa 2 tarkennetaan teleyritykselle SVPL:n 104 §:ssä asetettua velvoitetta. Säännöksen mukaan puhelinverkossa toimiva teleyritys on velvollinen osaltaan huolehtimaan siitä, että ETA-valtioista voidaan soittaa Suomessa käytössä oleviin muihinkin kuin maantieteellisiin numeroihin, jos se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista. Velvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos puhelun vastaanottaja on kaupallisista syistä rajoittanut tietyiltä maantieteellisiltä alueilta tulevia puheluita. Laissa säädetään puhelun vastaanottajan eli palveluntarjoajan oikeudesta estää kaupallisilla perusteilla pääsy valtakunnalliseen palvelunumeroon ulkomailta. Tähän on teleyrityksellä SVPL:n 104 §:n mukaan oltava tekninen valmius estää pääsy. Kansainvälisen teleliikenteen yhteenliittämisen, laskutus- ja tilityskäytäntöjen takia pääsy esitetään teknisesti pääsääntöisesti ulkomaankeskuksesta, mutta se voidaan tarvittaessa toteuttaa muussakin yhteenliittämisyjärjestelyjen kannalta tarkoituksenmukaisessa verkon solmukohdassa. Lain säännös tarkoittaa käytännössä esimerkiksi sitä,

että 0600- tai 0800-numerossa palvelua tarjoava palveluntuottaja voi halutessaan estää pääsyn palveluunsa ulkomailta, jos ulkomailta tulevista puhelusta aiheutuu palveluntuottajalle puhelun vastaanottajana kustannuksia, joihin ei ole toteutettavissa kansainvälistä tilitysjärjestelmää ja joita palvelun tuottaja ei halua maksaa. Teleyritys ei sen sijaan säännöksen mukaan voisi estää pääsyä vastoin palvelutarjoajan eli puhelun vastaanottajan vaatimusta.

Yleiseurooppalaisiin 116-alkuisiin numeroihin ei Euroopan komission päätöksen perusteella tarvitse päästä ulkomailta. Näin ollen Suomessa käytössä oleviin 116-alkuisiin numeroihin ei voi soittaa ulkomailta.

18 Valtakunnalliset palvelunumerot

Alakohdassa 1 on määritelty valtakunnalliset palvelunumerot. Valtakunnalliseen palvelunumeroon soitettaessa ei valita telealueen suuntanumeroa, koska valtakunnallinen palvelunumero sisältää kiinteänä osana oman suuntanumeronsa. Yleiseurooppalainen 116-alkuinen palvelunumero ei sisällä suuntanumeroa, mutta senkään eteen ei valita kaukotunnusta tai suuntanumeroa.

Lisämaksullisilla palvelunumeroilla (esim. 0100-, 0200-, 0300-, 0600-, 0700- ja 0900-alkuiset numerot) tarkoitetaan numeroita, joissa on estopalvelumääräyksen 35 [10] mukaan sallittu lisämaksullisten palveluiden tarjoaminen. Tällöin puhelu-maksuun voi sisältyä puhelun teknisestä siirtämisestä perittävän korvauksen lisäksi myös palvelun sisällöstä palveluntuottajalle perittävä korvaus. Uutena palvelunumeroalueena määritellään 0900-alkuiset palvelunumerot.

0800-alkuiset numerot vastaavat muuten käyttötavaltaan lisämaksullisia palvelunumeroita, mutta ne ovat aina soittajalle maksuttomia numeroalueen määritelmän perusteella. Estopalvelumääräyksen säännöksissä on rajoituksia 0800-numeroissa tarjottaville palveluille.

Uusia palvelunumeroita saa ottaa käyttöön vain 0x00 -alkuisiin sarjoihin tai 0601- ja 0602-alkuisiin sarjoihin, jotka on kokonaan osoitettu palvelunumeroille. Uusia palvelunumeroita alkuosaltaan valtakunnallisia tilaajanumeroita muistuttaviin sarjoihin ei siis saa ottaa käyttöön. Tavoitteena on selkeyttää numerointia ja toisaalta erottaa lisämaksulliset palvelunumeroalueet alkuosaltaan valtakunnallisia tilaajanumeroita muistuttavista sarjoista.

Uusia numeroita on myönnettävissä 6-osaisina alueista 0600, 0601, 0602, 0700, 0800 ja 0900.

Seuraavat numeroalueet pidetään numerointimääräyksen liitteen 1 mukaan tois-
taiseksi vapaina:

- 0600 2, 0600 6, 0600 7
- 0700 2, 0700 6
- 0800 2, 0800 6.

Alakohdassa 2 on määritelty kansalliset ilmaisnumerot, joihin maan sisällä soittaminen on aina soittajalle maksutonta. Tämä tarkoittaa sitä, että yleinen puhelinverkko ei anna puheluun veloitusta. Yleiseurooppalaiset 116-alkuiset palvelunumerot ovat teknisesti kansallisia ilmaisnumeroita. Suomen 0800-numeroihin voi yleensä soittaa ulkomailta (+358 800...), mutta puhelu maksaa silloin yleensä lähtömaan normaalin ulkomaanpuhelun verran.

Alakohdassa 3 esitetyt yleiseurooppalaiset 116-alkuiset palvelunumerot ovat Euroopan komission päätöksen [6] perusteella soittajalle maksuttomia ja ne sisältyvät siten Suomen kansallisiin ilmaisnumeroihin. Suomen 116-alkuisiin numeroihin ei voi soittaa ulkomailta.

Alakohta 3, joka perustuu Euroopan komission antamaan päätökseen, koskee 116-alkuisten numeroiden myöntämistä. Liikenne- ja viestintävirasto myöntää 116-alkuisten numeroiden käyttöoikeuden komission päättämän erityisehdoin, joita numeron käyttöoikeuteen voi liittyä. Kohdassa luetellaan myös numerossa tarjottavaa palvelua koskevat komission päätöksen mukaiset ehdot.

Suomessa 116-alkuisten numeroiden käyttöoikeudet on myönnetty seuraavasti:

Numero	Euroopan komission määrittelemä palvelu	Käyttöoikeuden haltija
116 000	Kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelin	Hätäkeskuslaitos
116 006	Rikoksen uhrien tukipuhelin	Mieli Suomen Mielenterveys ry
116 016	Naisiin kohdistuvan väkivallan uhrien tukipuhelin	Terveysten ja hyvinvoinnin laitos
116 111	Lasten tukipuhelin	Mannerheimin Lastensuojeluliitto ry
116 117	Lääkäripäivystys muita kuin hätätilanteita varten	DigiFinland Oy
116 123	Henkisen tuen puhelin	numeron käyttöoikeutta ei ole haettu; numero ei ole käytössä Suomessa

19 Kansainvälisten palveluiden numerot

Alakohdassa 1 määritetään kansainväliset palvelut.

Tämä kohta on otettava huomioon muun muassa tulonjaon ja tilityskäytäntöjen takia teleyritysten välisissä yhteenliittämissopimuksissa, koska liikenne näihin numeroihin ei ole kansainvälistä liikennettä eikä kansallista liikennettä vaan liikennettä kansainvälisiin palvelunumeroihin. Kansainvälisten palveluiden numeroita ei ole taroituksenmukaista luetella määräyksessä, vaan ne ovat tarkistettavissa kansainvälisen televiestintäliiton www-sivuilta.

Kansainvälisten palveluiden sijoittaminen eri estoluokkiin määritellään estopalvelumääräyksessä [10].

Puhelujen kansainvälisiin ilmaisnumeroihin on aina oltava soittajalle maksuttomia, koska maksuttomuusvaatimus sisältyy numeroalueen käyttötarkoitukseen. Kansainvälisiin ilmaisnumeroihin pääsy on avattu numerokohtaisesti eri maista sen mukaan, mitä palvelun tarjoaja on yksittäisestä numerosta asianomaisten teleyritysten kanssa sopinut.

Alakohdissa 3 ja 4 määritetään puhelun valinta kansainväliseen palveluun. Ilmaus kansainvälinen palvelu tarkoittaa vain sitä, että puhelun valintatapa saattaa poiketa normaalista ulkomaanpuhelusta: kaikki mahdolliset ulkomaanpuhelun valintatavat eivät välttämättä ole mahdollisia kansainvälisiin palveluihin soittaessa, vaan tilanne riippuu siitä, ovatko operaattoritunnuksen haltijat sisällyttäneet kansainväli-

set palvelut niihin liikennelajeihin, joita ne tarjoavat operaattoritunnuksellaan. Mikäli puhelua ei ole mahdollista ohjata perille siitä syystä, että ulkomaanpuhelua ei ole mahdollista soittaa valitulla operaattoritunnuksella, ohjataan se standardin SFS 5749 mukaiseen tiedotteeseen "Numerovalintanne on virheellinen".

Kansainväliseen palveluun pitää olla pääsy ulkomaantunnuksella 00, mutta operaattoritunnuksilla kansainväliseen palveluun pääsy edellyttää sitä, että operaattoritunnuksen haltija on tilannut kyseisen tunnuksen avattavaksi myös kansainvälisille palveluille.

20 Numerotiedotus- ja kytkentäpalvelunumerot

Kohdassa osoitetaan sellaiset palvelunumerot, joissa voi tarjota numerotiedotusta ja kytkentäpalvelua.

Uudet kytkennän välittävät palvelunumerot myönnetään teleyrityksille yksittäisinä numeroina. Liikenne- ja viestintävirasto on katsonut, että kytkennän välitys on teleyritystoimintaa, joten palveluntuottaja toimii kytkennän välityksen osalta teleyrityksenä tarjotessaan palvelua näiden numeroiden avulla.

Numerotiedotukseen ja kansallisen kytkennän välitykseen voi alakohdan 2 mukaan käyttää kaikkia estopalvelumääräyksen mukaisia palveluryhmän I palvelunumeroita.

Alakohdan 3 mukaan Liikenne- ja viestintävirasto voi myöntää poikkeusluvan kytkennän välitykseen muussakin numerossa kuin alakohdassa 1 on määrätty. Numero, johon poikkeuslupa kytkennän välitykseen voidaan myöntää, voi olla tealuekohtainen tai valtakunnallinen tilaajanumero tai ilmaisnumero. Poikkeusluvan myöntämisen yleiset edellytykset ovat:

- kytkennän välittäjän on voitava tarkistaa soittajan estopalvelu ja mikäli soittajan estopalvelu on sellainen, että se ei mahdollista edelleen kytkentää, ei kytkentää tule tehdä;
- soittajalle on kerrottava etukäteen puhelun hinta edelleenkytkemistapauksessa ja soittajalta on saatava selkeä suostumus edelleenkytkentään;
- edelleenkytketyn puhelun alussa on oltava nauhoite, joka kertoo edelleenkytketyn puhelun hinnan;
- poikkeusluvalla edelleenkytkettyjä puheluita koskevat kaikki samat laskuerittelysäädökset, jotka koskevat yleisissä kytkennänvälitysnumeroissa tehtyjä edelleenkytkentöjä; poikkeusluvalla edelleenkytketyillä puheluilla ei saa kiertää kuluttajansuojalain 16.6.2014 voimaan tullutta 2 luvun 14 §:n säännöstä, joka koskee kulutushyödykesopimusta koskevaa puhelinasioinnista perittävää korvausta.

Estopalvelun tarkistus on tehtävä A-numeron perusteella tai A-numeron estopalvelutiedon on perustuttava puhelun aikana merkinannossa saatuun tietoon. Estopalvelun tarkistuksen on perustuttava liittymäoperaattorin tilaajatietokannasta, HLR:stä tai keskusdatasta saatuun tietoon. Siten puheluissa, joissa A-numero puuttuu tai on selvästi virheellinen, ei tarkistusta voida tehdä eikä puhelua voida kytkeä edelleen. Ulkomailta tulevilla puheluilla A-numeron oikeellisuuteen ei voi luottaa, joten edelleenkytkentää ei ole syytä tehdä. Lisäksi liikenne ulkomailta palvelunumeroihin on yleensä estetty, joten edelleenkytkentää ei ole syytä tämänkään vuoksi tehdä.

Estopalvelun tarkistuksen on oltava mahdollista myös tapauksissa, joissa soittaja hallinnoi itse estopalveluitaan puhelukohtaisesti. Tieto estopalvelusta ei yleensä siirry teleyritysten välillä, joten estopalvelun tarkistus lienee mahdollista ainakin alkuvaiheessa vain teleyrityksen omien tilaajien osalta. A-numeron näytön esto ei ole este estopalvelun tarkistukselle.

Kytkenälvälittäjän on jälkikäteen kyettävä todentamaan soittajalta saatu suostumus, mikäli tämä jälkikäteen asettaa suostumuksen kiistanalaiseksi. Varmin tapa suostumuksen todentamiseen jälkikäteen on edelleenkytkettyjen puheluiden nauhoittaminen.

Edelleenkytketyn puhelun alussa oleva nauhoite puhelun hinnasta parantaa merkittävästi asiakkaan tietoisuutta puhelun kustannuksista ja vähentää siten laskutusvalituksia.

SVPL:n 134 §:n säännökset koskevat laskuerittelyä. Laskuerittelyssä on noudatettava myös Viestintäviraston julkaisemaa ohjetta "Viestintäviraston soveltamisohje koskien laskuerittelyn toteuttamista lisämaksullisista palveluista 1.6.2013 alkaen" (Dnro 2061/6070/2013).

Kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvun 14 §:ssä [29] määritellään, millaisia kuluja elinkeinonharjoittaja saa periä tekemäänsä kulutushyödykesopimusta koskevassa puhelinasiointissa. Kyseisen lainkohdan tarkoittamia puheluita ei siten saa edelleenkytkä poikkeuslupan turvin. Kilpailu- ja kuluttajavirasto tulkitsee tarkemmin, millaisia puheluita kyseinen lainkohta koskee.

Poikkeuslupaa hakevan teleyrityksen hakemuksesta on käytävä ilmi:

- mistä numerosta tai numeroista edelleenkytkentää halutaan tehdä;
- mihin numeroon tai numeroihin edelleenkytkentää halutaan tehdä;
- tekninen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan se, että poikkeuslupan yleiset edellytykset täyttyvät.

Poikkeuslupa voidaan myöntää joko määräaikaisena tai toistaiseksi voimassa olevana.

Alakohdassa 4 määrätään, että teleyritysten yhteiskäyttöön osoitettua numeroa 118 saa käyttää vain numerotiedotukseen ja kytkennän välitykseen, mutta ei muuhun viestintä- tai sisältöpalveluun. Numerotiedotuksen yhteydessä tarjottavan puhelun kytkemisen ja/tai haetun yhteystiedon lähettämisen tekstiviestillä tai vastaavalla katsotaan voivan kuulua numerotiedotukseen lisäpalveluna myös numerossa 118. Numeron 118 käyttötarkoituksen rajoitukset ovat perusteltuja, koska muutoin tätä vakiintunutta, tunnettua ja poikkeuksellisen lyhyttä numeroa käyttävät palveluntarjoajat saisivat epäoikeudenmukaista kilpailuetua muita numeroita käyttäviin yrityksiin nähden erilaisia uusia palveluita tarjotessaan.

Numero 118 vastaa teknisesti teleyrityskohtaista palvelunumeroa eli liittymäteleyri-tyks voi joko itse tarjota numerotiedotuspalvelua tai ohjata 118-puhelut haluamalleen palveluntuottajalle.

Edelleen alakohdan 4 mukaan muissa numerotiedotusnumeroissa kuin 118:ssa saa tarjota myös muita estopalvelumääräyksen palveluluokituksen tarkoittamia yleishyödyllisiä palveluita.

Alakohdissa 5 ja 6 osoitetaan ne numerot, joissa ensisijaisena palveluna on oltava numerotiedotuspalvelu, vaikka niissä saakin sen lisäksi tarjota muita yleishyödyllisiä palveluita. Alakohdassa 6 osoitetaan ne numerot, joissa saa tarjota ainoastaan kansainvälisen kytkennän välitystä.

Liikenne- ja viestintäviraston estopalvelumääräys määrittelee, mihin verkkoihin (esimerkiksi ulkomaanpuhelut) ja palveluihin (esimerkiksi aikuisviihde) puhelua ei saa kytkeä kytkennän välittävän palvelunumeron kautta. Muissakin lisämaksullisissa palvelunumeroissa voidaan siis tarjota numerotiedotuspalvelua, kunhan siihen ei estopalvelumääräyksen tarkoittamien estopalveluiden kattavuuden takaamiseksi sisälly puhelun kytkentää.

21 Lyhytsanomapalvelunumerot

Lyhytsanomapalvelunumeroiden käyttöoikeuden myöntämisestä määrätään kohdassa 4. Lyhytsanomapalveluiden numerointisuunnitelma on määräyksen liitteenä 2.

Lyhytsanomapalvelun käsitettä pyritään käyttämään teknologianeutraalisti niin, että siihen voivat sisältyä muutkin lyhytsanomapalveluiden numeroilla ohjattaviksi soveltuvat palvelut kuin matkaviestinverkon palvelut.

Liittymästä lähtevät viestit ohjataan ensin teleyrityksen lyhytsanomakeskukseen lyhytsanomakeskuksen numeron perusteella. Lyhytsanomakeskusten numerot ovat kansainvälisen televiestintäliiton suosituksen E.164 mukaisia numeroita. Lyhytsanomakeskus ohjaa tekstiviestit lyhytsanomapalveluihin lyhytsanomapalvelun numeron perusteella. Myös puhepalvelunumeroihin lähtevät tekstiviestit ohjataan edellä mainitun mukaisesti. Lisäksi myös multimediasanoma voidaan välittää ainakin osin sanomavälityskeskuksen kautta.

Alakohdan 1 mukaan lyhytsanomapalvelunumerot ovat 1-alkuisia. Säännöksessä ei ole annettu mahdollisuutta poiketa lyhytsanomapalvelunumeron määrätystä vähimmäispituudesta. Palvelunumeroinnin ohjauskäytännössä ei ole havaittu sellaisia tarpeita, joiden vuoksi olisi objektiivisesti arvioiden ollut syytä myöntää toimijoille lyhyempien numeroiden käyttöoikeuksia etenkin ottaen huomioon kilpailun tasapuolisuus.

Alakohdan 2 mukaan maksupalveluille osoitettuja numeroita saa käyttää vain maksupalvelulain (290/2010) [7] soveltamisalaan kuuluvilla palveluilla. Tämä rajoitus on katsottu tarpeelliseksi, koska muuten omalla numeroalueella tavoiteltu hyöty saattaisi suureksi osasi kadota.

Alakohdassa 3 määrätään muista palvelunumeroista, joissa lyhytsanomapalveluja saa tarjota. Tällaisia numeroita ovat valtakunnalliset puhelupalvelunumerot, joista määrätään määräyksen kohdissa 18 ja 21. Näin palveluntarjoajan ei tarvitse ottaa samaa palvelua varten sekä puhepalvelu- että lyhytsanomapalvelunumeroa.

Puhepalvelunumerot on tarkoitettu ensisijaisesti puhepalveluille, mutta sinänsä ei ole estettä sille, että numerossa tarjottaisiin vain lyhytsanomapalvelua. Jotta palvelunumerojärjestelmä pysyisi käyttäjille selkeämpänä, suositeltavaa on käyttää puhelupalvelunumeroita ensisijaisesti puhepalveluille ja lyhytsanomapalvelunumeroita ensisijaisesti lyhytsanomapalveluille. Palvelutavat on otettava huomioon palvelun

markkinoinnissa ja tiedottamisessa etenkin palvelutapojen muuttuessa, jos esimerkiksi puhepalvelu kokonaan lakkaa. Puhepalvelun ilmaisnumeroissa myös lyhytsanomapalvelun on oltava maksutonta.

Tekstiviestimahdollisuus on puhepalvelunumerossa lisäominaisuus, jota teleyrityksen ei ole pakko toteuttaa. Ominaisuus ei siirry automaattisesti, jos palvelunumero siirtyy teleyritykseltä toiselle, vaan numeronhaltijan on sovittava siitä erikseen uuden teleyrityksen kanssa.

Edellytyksenä lyhytsanomapalvelun tarjoamiselle puhepalvelunumerossa on se, että tekstiviestit toimivat myös näihin puhepalvelunumeroihin nähden. Puhepalvelunumeroon lähetettävät sanomat ohjataan liittymäteleyrityksen lyhytsanomakeskuksen kautta, joten palvelunumeron haltijan täytyy sopia lyhytsanomapalvelumahdollisuudesta kaikkien niiden matkaviestinyritysten kanssa, joiden verkosta se haluaa käyttäjien pääsevän myös tekstiviestipalveluun. Liikenne ohjataan samalla tavalla kuin muussakin lyhytsanomaliikenteessä, jotta muutos olisi mahdollisimman yksinkertainen ja selkeä toteuttaa matkaviestinverkossa.

Alakohdassa 4 todetaan, että myös yleisessä hätänumerossa 112 toteutetaan yhteydenottotapana tekstiviesti.

Liikenne- ja viestintävirasto myöntää lyhytsanomapalvelunumeroita numerointimääräyksen liitteessä 2 mainituista alueista.

Uutena lyhytsanomanoalueena määritellään 19-alkuiset lyhytsanom numerot, jotka tukevat SMS-viestin alfanumeerisen lähettäjätiedon rekisteröintiä.

Luku 5 Tekniset ohjausnumerot ja tunnukset

Määräyksen 5 lukuun on koottu sellaiset puhelinverkon tekniset ohjausnumerot ja tunnukset, joita Liikenne- ja viestintävirasto myöntää tai osoittaa:

- teleyritystunniste (kohta 22),
- matkaviestinverkkojen MNC-, (T)MNC- ja NCC-tunnukset (kohta 23),
- merkinantopistekoodit (kohta 24),
- heksadesimaalinumerot (kohta 25),
- tekniset ohjausnumerot (kohta 26).

Nämä tunnukset ja ohjausnumerot eivät näy käyttäjälle eikä käyttäjä voi niitä myöskään valita päätelaitteestaan.

22 Teleyritystunniste

Teleyritystunnisteella tarkoitetaan teleyritykselle myönnettävää tunnistetta, jota käytetään yksilöimään teleyritys. Teleyritystunnistetta käytetään etenkin puhelinnumeron siirrettävyyden yhteydessä.

Alakohdassa 1 luetellaan numeroalueet, joista tunnisteet myönnetään eli alueet 00-89 (kaksiosaiset teleyritystunnisteet) ja 900-989 (kolmiosaiset teleyritystunnisteet). 99-alkuinen numeroalue pidetään määräyksessä varattuna tulevaisuutta varten 4-osaisille tai pitemmille tunnisteille. Alueen avaaminen tehdään tarvittaessa määräysmuutoksella.

Alakohdassa 2 luetellaan ne kaksinumeroiset heksadesimaalinumerot, jotka on mahdollista myöntää teleyritystunnisteeksi.

Teleyritystunniste on tekninen tunniste, joka ei näy käyttäjälle. Normaalisti Liikenne- ja viestintävirasto myöntää jonkin vapaan tunnisteen, mutta teleyritys voi myös hakea jotain tiettyä vapaata tunnistetta.

23 Matkaviestinverkkojen tekniset tunnukset

Alakohdassa 1 esitetään kansainvälisen televiestintäliiton Suomelle suosituksen E.212 The international Identification Plan for Public Networks and Subscriptions [17] mukaisesti myöntämä matkaviestinverkkojen maatunnus (Mobile Country Code, MCC). MCC ja MNC (Mobile Network Code) ovat matkaviestinverkkojen kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä ja verkkovierailussa käytettäviä maa- (MCC) tai teleyrityskohtaisia (MNC) ohjausnumeroita, jotka eivät näy käyttäjälle. Kansainvälisen televiestintäliiton osoittama MCC (Suomi: 244) ja Liikenne- ja viestintäviraston teleyritykselle myöntämä MNC osoittavat yhdessä yksikäsitteisesti käyttäjän suomalaisen kotiverkon.

MNC-tunnuksia myönnetään pääsääntöisesti matkaviestinteleleyrityksille, joilla tässä tarkoitetaan matkaviestinverkkoyrityksiä tai MVNO-yrityksiä (Mobile Virtual Network Operator), koska lähtökohtaisesti suositus E.212 koskee niitä. MNC-tunnus voidaan myöntää, kuten mikä tahansa muukin tunnus, myös testauskäyttöön tämän määräyksen kohdan 4 mukaisesti, jolloin hakijan ei tarvitse olla teleyritys. Tällöin käyttöoikeus usean käyttäjän kesken jaettaviin MNC-tunnuksiin suljetuissa verkoissa myönnetään määrääjäksi, jota voidaan tarvittaessa jatkaa. Samalle hakijalle voidaan myöntää enintään kaksi (2) testauskäyttöön tarkoitettua MNC-tunnusta.

MNC-tunnus voidaan myöntää myös kiinteän verkon teleyritykselle esimerkiksi tekstiviestipalvelujen toteuttamiseen. Tarvittaessa Liikenne- ja viestintävirasto voi määräyksen kohdan 4 alakohdan 7 perusteella osoittaa MNC-tunnuksen useamman teleyrityksen yhteiskäyttöön, mikäli on odotettavissa, että oman MNC-tunnuksen myöntäminen jokaiselle hakijalle johtaa MNC-tunnusten tehottomaan käyttöön siten, että MCC 244:n takana olevat tunnukset saattavat loppua.

Kansainvälisen televiestintäliiton suosituksessa E.212 määritellään matkaviestinverkkojen IMSI-numero (International Mobile Subscriber Identification Number) siten, että IMSI on maksimissaan 15 desimaalinumeron pituinen numero, joka muodostuu kolmesta kentästä: MCC, MNC ja MSIN (Mobile Subscriber Identification Number). Teleyrityksen asiakkailleen määrittelemä MSIN puolestaan yksilöi matkaviestinpäätelaitteen tai käyttäjän tietyssä MCC- ja MNC-tunnusten määrittelemässä verkossa. Kansainvälinen televiestintäliitto on määritellyt MCC 999:n käytettäväksi suljetuissa verkoissa ilman rekisteröintiä, hakemusta tai ilmoitusta.

Suomalaisen E.164-matkaviestinnumeron yhteydessä on sallittua käyttää vain suomalaista IMSI-numeroa (MCC=244). Muunlainen käyttö edellyttää molempien osallisten hallintojen sopimusta ja ilmoituksia kansainvälisen televiestintäliiton telestandardointiosastolle (Telecommunications Standardization Bureau, TSB) suosituksen E.212 asianomaisen liitteen mukaisesti.

Kohdan osion 1 alakohta 3 määrittelee, miltä MNC-numeroalueilta MNC-tunnukset voidaan myöntää.

Kohdan osiossa 2 määrätään NCC-tunnuksista (Network Colour Code). NCC on matkaviestinverkon tunnistamisessa käytetty koodi, joka voi olla desimaalilukuna 0-7. ETSI:n (European Telecommunications Standards Institute) suosituksessa ETSI TS 100 927 [18] osoitetaan Suomessa valtakunnan raja-alueilla käytettäväksi tunnuksia 0 ja 4. Sisämaassa voidaan käyttää myös muita tunnuksia.

Liikenne- ja viestintävirasto ei myönnä yksittäisiä NCC-tunnuksia vaan teleyritykset käyttävät tunnuksia tässä määräyksessä esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

Osio 3 sisältää säännökset TETRA verkkojen (Terrestrial Trunked Radio) tunnuksista. TETRA on avoin digitaalinen ammattikäyttöön suunniteltu ETSI:n määrittelemä radioverkkostandardi. Kansainvälisen televiestintäliiton suosituksen E.218 "Management of the Allocation of Terrestrial Trunk Radio Mobile Country Codes" [19] perusteella TETRA-verkkojen maatunnukset ovat kansainväliset televiestintäliiton hallinnassa.

ETSI EG 202 118:n [20] mukaisesti TETRA-verkkojen (T)MNC-tunnukset myönnetään alueelta 0000-0099 ja 1000-9999. MNC-tunnuksen haltija voi saada vastaavan (T)MNC-tunnuksen alueelta 0000-0099 siten, että esim. vain MNC-tunnuksen 55 haltija voi saada (T)MNC-tunnuksen 0055. Normaalisti TETRA-verkoille myönnetään (T)MNC-tunnus alueelta 1000-9999. Suomessa voidaan (T)MNC-tunnus myöntää toimijalle, jolla ei ole käytössään suosituksen E.212 mukaista MNC-tunnusta (ns. Tetra single mode) väliltä 1000-1199. Tunnukset 0100-0999 on varattu tulevaisuuden tarpeisiin ja tulevat käyttöön, mikäli matkaviestinverkkojen 3-osaiset MNC-tunnukset tulevat käyttöön. TETRA-verkoissa ei ole käsitettä NCC.

24 Merkinantopistekoodit

Merkinannosta määrätään määräyksessä 28 viestintäverkkojen ja palvelujen yhteentoimivuudesta [9].

Alakohdassa 1 määrätään merkinantopistekoodista, joita kansainvälinen televiestintäliitto on suosituksensa Q.708 [21] mukaisesti myöntänyt Suomelle. Yhteiskänavamerkinantoverkon verkkoelementit identifioidaan merkinantopistekoodilla. Kullekin teleyritykselle myönnetään etukäteen tietty joukko merkinantopistekoodia, joita teleyrityksen tulee käyttää. Näin vältetään tilanteet, joissa kahdella eri merkinantoverkon verkkoelementillä on sama merkinantopistekoodi. Kansallisen merkinantoverkon verkkoelementit identifioidaan kansallisilla merkinantopistekoodilla ja kansainvälisen merkinantoverkon verkkoelementit kansainvälisillä merkinantopistekoodilla. Kansallisen ja kansainvälisen verkon sanomat erotetaan toisistaan sanoman osoitekenttään sisältyvällä verkkotunnuksella.

Alakohta 2 määrittelee kansallisen merkinantopistekoodin pituuden.

Kansalliset merkinantopistekoodit myönnetään hakemuksen mukaisesti. Ilman erityisiä perusteita voidaan myöntää 10 koodin ryhmä. Myös yksittäisiä koodia voidaan myöntää.

Kansainväliset merkinantopistekoodit myönnetään yksittäin. Hakemuksesta tulee käydä ilmi koodin käyttötarkoitus, keskuksen tunnus ja sijaintipaikkakunta.

Alakohdassa 3 säädetään merkinantopistekoodien käytöstä. Suomen kansallisia ja kansainvälisiä merkinantopistekoodia voidaan käyttää vain Suomen alueella sijaitsevassa keskuksessa.

25 Heksadesimaalinumerot

Heksadesimaalinumeroiden käyttötarkoitus on pääasiassa olla osa teknistä reititys-numeroa tai teleyritystunnistetta.

Kohtaan on lisätty maininta siitä, että tämän määräyksen kohdassa 22 mainitut heksadesimaalinumerot on varattu teleyritystunnisteiksi ja niiden käyttöönotto on mahdollista vain Liikenne- ja viestintäviraston luvalla.

Koska teleyrityksillä on sisäiseen käyttöönsä ilmeisen riittävä määrä heksadesimaalinumeroita, on katsottu tarpeelliseksi, että vielä vapaana olevia määräyksessä lueteltuja merkittäviä heksadesimaaliprefiksialueita ei saa ottaa käyttöön muuten kuin Liikenne- ja viestintäviraston luvalla. Tällä on tarkoitus turvata tulevaisuuden tarpeet.

Lähtökohtaisesti heksadesimaaliprefiksit on varattu teleyritysten väliseen käyttöön, jolloin teleyritysten on keskenään sovittava käytettävistä prefikseistä. Sen lisäksi on määräyksessä varattu työryhmäraportin mukaan tällä hetkellä kaikkialla vapaita alueita sellaisiksi, joista prefiksejä voidaan ottaa käyttöön vain Liikenne- ja viestintäviraston luvalla. Käytännössä tämä tapahtuu määräyksen kohdan 4 mukaisella päätöksellä.

Teleyritysten väliseen käyttöön varataan tässä määräyksen kohdassa seuraavat kahdella tai kolmella heksadesimaalinumerolla määritellyt heksadesimaaliprefiksit, joita saa ottaa käyttöön vain Liikenne- ja viestintäviraston luvalla:

- 0B, 0E
- 3B, 3B0, 3B1, 3B2, 3B3, 3B4, 3B5, 3B6, 3B7, 3B8, 3B9, 3BA, 3BB, 3BC, 3BD, 3BE, 3BF
- 3DB, 3DC, 3DD
- 3E1, 3E2, 3E3, 3E4, 3E5, 3E6, 3E7, 3E8
- 3EB, 3EC, 3ED, 3EE
- 4DB, 4DC, 4DD, 4DE
- 4E0, 4E1, 4E2, 4E3, 4E4, 4E5, 4E6
- 4E9

26 Tekniset ohjausnumerot

Kohdassa on mainittu määräyksen liitteessä 1 osoitetut E.164-ohjausnumerot. Teknisten ohjausnumeroiden pituudesta määrätään kohdassa 8.

Siirrettävyyden yhteydessä käytetään vakiintuneen käytännön mukaisesti tunnuksia 1D<ty><p> ja 3BD<p>, missä

- <ty> on teleyritystunniste
- <p> on palvelutunniste
- 1D on siirretyn numeron ohjausprefiksi
- 3BD on ei-siirretyn numeron ohjausprefiksi.

Liikenne- ja viestintävirasto voi myöntää lisäksi käyttöoikeuden SVPL:n 100 §:n nojalla myös seuraaviin tunnuksiin:

- Dataverkkojen tunnuksiset (X.121)
- Sanomanvälitysosoitteet (X.400)
- Valmistajakoodit
- IIN-numerot

- Closed User Group (CUG) -tunnukset
- Centrex-teleyritystunnisteet
- Global Title -tunnukset
- Telex-numerot

Lisäksi käyttöoikeuden seuraaviin standardin mukaisiin tunnuksiin myöntää Suomen Standardisoimisliitto SFS ry:

- Organisaatiotunnukset,
- OVT-tunnukset,
- OSI-tunnukset ja -nimet,
- Sovellusoliotunnukset.

Organisaatiotunnus eli ICD-koodi (International Code Designator) annetaan organisaatiolle, joka antaa edelleen asiakastunnuksia, tuotetunnuksia tai sovellusolioiden tunnuksia omien järjestelmiensä mukaan. ICD-koodi edellyttää huomattavaa kansainvälistä toimintaa tai keskeistä kansallista asemaa.

Organisaatioiden välisessä tiedonsiirrossa (OVT, engl. EDI, Electronic Data Interchange) käytettävä tunnus koostuu yleisesti verohallinnon ICD-koodista (0037) ja sen myöntämästä LY-tunnuksesta (liike- ja yhteisötunnus) sekä organisaation itsensä antamasta, sen osan määrittävästä tunnuksesta.

OSI-tunnusten (Open Systems Interconnection) ja nimien rekisteröintiohjeet määrittää standardi ISO/IEC 9834-1.

Standardin ISO/IEC 8824-1 määrittämän ASN.1 (Abstract Syntax Notation one) Suomen ISO-haaran mukaiset oliotunnukset (OID, Object Identifier) myöntää SFS.

Dataverkkojen tunnuksset (X.121)

Dataverkkojen kansainvälisessä numeroinnissa käytetään operaattoritunnusta DNIC (Data Network Identification Code). Suomea ilmaisevan kolminumeroisen tunnuksen DCC (Data Country Code) 244 jälkeen on varattu yksi numero kansallisten operaattorien verkoille.

Tunnusten käyttöoikeuden myöntömenettely on kuvattu kansainvälisen televiestintäliiton suosituksessa X.121 International Numbering Plan for Public Data Networks [22].

Sanomanvälitysosoitteet (X.400)

Sanomanvälitysosoitteet ja -nimet sekä hallinnollisille että yksityisille sanoma-alueille (X.400 ADMD, Administration Management Domain / X.400 PRMD, Private Management Domain) haetaan Liikenne- ja viestintävirastolta. Näitä ohjaavat ITU:n suositus X.400 [23] ja standardi ISO/IEC 10021-2 [24].

Valmistajakoodit

Valmistajakoodista on maininnat seuraavissa kansainvälisen televiestintäliiton suosituksissa:

- T.35 Procedure for the allocation of ITU-T defined codes for non-standard facilities [25];
- H.221 Frame structure for a 64 to 1920 kbit/s channel in audiovisual teleservices [26];
- H.245 Control protocol for multimedia communication [27].

IIN -numerot

SIM-kortin numeron alku muodostuu seuraavista numeroista:

- 89 =Major Industry Identifier (MII), varattu teleyritysten käyttöön standardissa ISO/IEC 7812;
- ITU:n suosituksen E.164 mukainen maatunnus CC (1-3-osainen);
- Issuer Identifier Number, jonka pituus on sellainen, että se ja maatunnus ovat yhteensä 5 numeroa.

Suomalaisten matkaviestinteyritysten Issuer Identification Number (IIN) on siis seuraava:

MII	CC	Issuer Identifier Number *)
89	358	ab

*) Issuer Identification Number (IIN) enimmäispituus 7 numeroa.

IIN-numeron jälkeen tulevat SIM-kortin yksilölliset numerot siten, että SIM-kortin numeron enimmäispituus on 19 numeroa.

IIN-numerot myöntää Liikenne- ja viestintävirasto, mutta kansainvälinen televiestintäliitto rekisteröi myönnetyn numeron.

Pääsääntöisesti IIN-numero myönnetään vain matkaviestinverkkoyrityksille tai MVNO:lle (Mobile Virtual Network Operator). Palveluoperaattoreille, joilla ei ole hallinnassaan mitään verkkoelementtejä, IIN-numeroa ei normaalisti myönnetä.

Kansainvälisen televiestintäliiton suosituksen E.118 [13] liitteenä on lomake, jonka teyryitys täyttää ja lähettää Liikenne- ja viestintävirastolle, joka toimittaa sen edelleen kansainvälisen televiestintäliiton telestandardintiosastolle. Teyryitys maksaa kansainväliselle televiestintäliitolle rekisteröintimaksun etukäteen.

Suosituksen E.118 mukaan yhdelle teyryitykselle myönnetään vain yksi IIN-numero. Tämä on ehdoton sääntö, kansainvälinen televiestintäliitto ei rekisteröi kuin yhden myöntämisen. Tämä sääntö ei estä sitä, että jollakin yhtiöllä on hallussaan useampia yritysjärjestelyjen kautta saamiaan IIN-numeroita.

Luku 6 Numerointisuunnitelmat

27 Kansallinen numerointisuunnitelma ja lyhytsanomapalveluiden numerointisuunnitelma

Eurooppalainen sähköisen viestinnän säännöstö [3] edellyttää kansalliselta viranomaiselta kansallisen numerointisuunnitelman hallinnointia ja julkaisemista. Numerointimääräyksen säännökset numeroiden allokoinnista täyttävät tämän vaatimuksen, mutta selkeyden ja kokonaiskuvan hahmottamisen vuoksi määräys sisältää liitteenä taulukkomuodossa numerointikokonaisuudet sekä yleisen puhelinverkon numeroista (liite 1) että lyhytsanomapalvelunumeroista (liite 2). Nämä numerointisuunnitelmat on päivitetty edellä tässä määräyksessä tarkennetuilla tiedoilla.

Numerointisuunnitelmat kattavat ne numerot, jotka näkyvät käyttäjälle. Verkon sisäiseen ohjaukseen liittyvistä numeroista ja tunnuksista ei ole koottu taulukoita;

kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyy joitain teknisille ohjausnumeroille (reititysnumeroille) osoitettuja alueita.

Luku 7 Voimaantulosäännökset

28 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä määräys tulee voimaan 5. päivänä syyskuuta 2023 ja on voimassa toistaiseksi.

Tämä dokumentti kumoaa 24. tammikuuta 2022 annetun määräyksen 32 T/2021 M perustelut ja soveltaminen -muistion.

29 Tiedonsaanti ja julkaiseminen

Määräys on julkaistu Liikenne- ja viestintäviraston määräyskokoelmassa ja se on saatavissa Liikenne- ja viestintäviraston asiakaspalvelusta.

Lisäksi määräys sekä perustelu- ja soveltamismuistio julkaistaan sähköisesti Liikenne- ja viestintäviraston verkkosivulla sekä Suomen sähköisessä säädöskokoelmassa Finlexissä.

C-OSA: Lainsäädäntö

Tämän luvun tarkoituksena on antaa määräyksen käyttäjälle kokonaiskuva siitä, mihin säädöksiin määräys perustuu. Lisäksi luvussa listataan aihepiiriin liittyvä muu oleellinen säädäntö.

1 Määräyksen lainsäädäntöperusta

Liikenne- ja viestintäviraston määräykset perustuvat aina laissa nimenomaisesti säädettyyn määräyksenantovaltuutukseen. Tämän luvun tarkoituksena on antaa määräyksen käyttäjälle kokonaiskuva siitä, mihin lain säännöksiin määräys perustuu.

Lisäksi luvussa listataan aihepiiriin liittyvä muut oleelliset lain säännökset ja niihin mahdolliset liittyvät tulkinnat.

Luvussa mainitaan myös Liikenne- ja viestintäviraston muut tekniset määräykset, joilla on liityntä tähän määräykseen.

1.1 Määräyksen lainsäädäntöperusta, laki sähköisen viestinnän palveluista 65 §, 98–105 §, 278 §

Tämä määräys perustuu sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (SVPL) [1] 98–105 §:ään ja 278 §:ään. Lain 98 §:ssä säädetään Liikenne- ja viestintäviraston oikeudesta määrätä telealuejaosta sekä telealuejaon perusteista ja 99 §:ssä Liikenne- ja viestintäviraston oikeudesta määrätä numeroinnista.

SVPL 65 §, Puhelinverkon käytöstä perittävä korvaus

Yhteenliittämisvelvollisen teleyrityksen on hinnoiteltava erikseen toiselta teleyritykseltä perittävä korvaus verkon käytöstä puheyhteyden muodostamiseen silloin, kun yhteys muodostetaan teleyrityksen verkosta toisen teleyrityksen verkkoon (nouseva liikenne) ja yhteys muodostetaan:

- 1) ilmaisnumeroon; taikka*
- 2) palvelunumeroon.*

Lain 65 § tulee vaikuttamaan valtakunnallisten tilaajanumeroiden hinnoitteluun. Lain 65 §:n 1 momenttia sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2023.

SVPL 98 §, Telealueet

Liikenne- ja viestintäviraston määräyksellä määrätään Suomen jakautumisesta telealueisiin.

Telealuejaon on oltava tarkoituksenmukainen. Telealueita muodostettaessa on erityisesti otettava huomioon tietyllä alueella harjoitetun televiestinnän määrä ja sen suuntautuminen, viestintäverkkojen tekninen rakenne sekä numeroiden mahdollisimman tehokas käyttö.

SVPL 99 §, Numerointia koskeva Liikenne- ja viestintäviraston määräys

Teletoinnin numeroita ja tunnuksia jaettaessa on otettava huomioon:

- 1) numeroinnin selkeys ja tehokkuus; sekä*
- 2) numerointia ja tunnuksia koskevat kansainväliset velvoitteet.*

Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa numerointia koskevat tarkemmat määräykset. Liikenne- ja viestintävirasto voi määrätä siitä, millaisia numeroita ja tunnuksia teletoiminnassa saa käyttää ja mihin tarkoitukseen niitä on käytettävä. Lisäksi siinä voidaan määrätä numeroiden ja tunnusten maantieteellisestä käyttöalueesta.

Internetin verkkotunnuksista säädetään erikseen.

Liikenne- ja viestintäviraston on toimitettava tietoja numeroalueista, joita voidaan käyttää myös Suomen alueen ulkopuolella, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimelle.

Määräys perustuu pääosin lain 99 §:ään, jonka määräyksenantovaltuuden mukaan Liikenne- ja viestintävirasto voi määrätä siitä, millaisia numeroita ja tunnuksia teletoiminnassa saa käyttää ja mihin tarkoitukseen niitä on käytettävä. Lisäksi voidaan määrätä numeroiden ja tunnusten maantieteellisestä käyttöalueesta.

SVPL 104 §, Televiestintä Euroopan Talousalueella

Puhelinverkossa toimiva teleyritys on velvollinen osaltaan huolehtimaan siitä, että ETA-valtioista voidaan soittaa Suomessa käytössä oleviin muihinkin kuin maantieteellisiin numeroihin, jos se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista.

Teleyrityksellä ei ole 1 momentissa tarkoitettua velvollisuutta, jos puhelun vastaanottaja on kaupallisista syistä rajoittanut tietyiltä maantieteellisiltä alueilta tulevia puheluita.

Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitetun velvollisuuden täyttämiseksi välttämättömistä teknisistä toimenpiteistä.

SVPL 105 §, Yleinen ulkomaantunnus

Puhelinverkossa toimiva teleyritys on velvollinen osaltaan huolehtimaan siitä, että käyttäjät voivat soittaa ulkomaille käyttäen yleistä ulkomaantunnusta 00.

Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä tarkoitetun velvollisuuden täyttämiseksi välttämättömistä teknisistä toimenpiteistä

SVPL 278 §, Yleinen hätänumero

Teleyritys on velvollinen osaltaan huolehtimaan siitä, että käyttäjät saavat puhelimitse, tekstiviestillä sekä muulla hätäkeskustoiminnasta annettussa laissa (692/2010) säädetyllä tavalla yhteyden maksutta yleiseen hätänumeroon 112.

Teleyrityksen on viipymättä ilmoitettava Hätäkeskuslaitokselle, meripelastuskeskukselle ja meripelastuslohkokeskukselle 1 momentissa tarkoitettujen hätäilmoitusten välittämisen kannalta merkittävistä viestintäverkon, verkkopalvelun ja viestintäpalvelun vikatilanteista ja häiriötilanteista.

Liikenne- ja viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa säädetyn velvollisuuden täyttämiseksi välttämättömistä teknisistä toimenpiteistä.

1.2 EU-lainsäädäntö

Määräys liittyy Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin (EU) 2018/1972, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä. Numerointiin liittyvät etenkin artiklat 93-97, 106, 109 ja 112.

Määräys liittyy myös Euroopan komission antamaan päätökseen 116 -alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille.

2 Muut asiaan liittyvät säännökset

2.1 SVPL:n muut numerointiin liittyvät säännökset

SVPL:n 100 §:ssä säädetään numeroiden tai tunnusten käyttöoikeuksien myöntämisestä ja 101 §:ssä numeroiden ja tunnusten käyttöoikeuksien peruuttamisesta.

SVPL 100 §, Numerointipäätös

Liikenne- ja viestintävirasto päättää teleyritysten ja muiden henkilöiden käyttöön annettavista numeroista ja tunnuksista.

Numerot ja tunnukset on jaettava siten, että teleyrityksiä ja muita henkilöitä kohdellaan toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen tasapuolisesti.

Liikenne- ja viestintäviraston on tehtävä päätös numeron tai tunnuksen jakamisesta (numerointipäätös) kolmen viikon kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Jos numerolla tai tunnuksella on poikkeuksellista taloudellista arvoa, numerointipäätös voidaan kuitenkin tehdä kuuden viikon kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Numeron tai tunnuksen käyttöoikeuden saanut teleyritys ei saa syrjiä muita teleyrityksiä niiden palvelujen käyttöön tarvittavien numeroiden ja tunnusten osalta.

Numerointipäätöksessä numeron tai tunnuksen käyttöoikeuden haltija voidaan velvoittaa ottamaan numero käyttöön kohtuullisessa määräajassa.

Numerointipäätös voidaan tehdä toistaiseksi tai tarjottavan palvelun kannalta tarkoituksenmukaiseksi määräajaksi. Liikenne- ja viestintävirasto voi numerointipäätöksessä määrätä, että numeroa on käytettävä tietyn palvelun tarjoamiseen, sekä asettaa numeron käytölle muita numeroinnin selkeyden ja tehokkuuden tai käyttäjien etujen varmistamiseksi tarpeellisia ehtoja.

SVPL 101 §, Numeron tai tunnuksen käyttöoikeuden peruuttaminen

Liikenne- ja viestintävirasto voi päätöksellään peruuttaa numeron tai tunnuksen käyttöoikeuden, jos:

- 1) numeron tai tunnuksen käyttöoikeuden haltija ei suorita numerointipäätökseen liittyvää maksua;*
- 2) numeroa tai tunnusta käytetään numerointipäätöksen vastaisesti; taikka*

- 3) numeroa tai tunnusta ei ole otettu käyttöön kohtuullisessa ajassa numerointipäätöksestä tai sen käyttö on lopetettu ja numeron tai tunnuksen käyttöoikeuden haltija ei kehotuksesta huolimatta oikaise menettelyään kuukauden määräajassa.

Numeron tai tunnuksen käyttöoikeus voidaan peruuttaa myös, jos peruuttamiseen on muu numeroinnin selkeyteen ja tehokkuuteen tai käyttäjien etuun liittyvä erittäin painava syy ja numeron tai tunnuksen käyttöoikeuden haltijalle on annettu mahdollisuus esittää näkemyksensä asiassa kuukauden määräajassa. Kuuleminen on tarpeetonta, jos käyttöoikeuden saanut yritys on lopettanut toimintansa tai käyttöoikeuden haltija on jostain muusta syystä lakannut olemasta.

2.2 Puhelinasioinnista perittävä enimmäishinta, kuluttajansuojalain 2 luvun 14 § ja oikeusministeriön asetus

Kuluttajansuojalain 2 luvun 14 §:ssä säädetään puhelinasioinnista perittävästä enimmäishinnasta.

*Elinkeinonharjoittaja ei saa käyttää tekemäänsä kulutushyödykesopimusta koskevassa puhelinasioinnissa palvelua, jonka käyttämisestä kuluttajalta peritään hänen liittymäso-
pimuksensa mukaisen hinnan ylittäviä kuluja tai kuluja, jotka ylittävät liittymäso-
pimuksen mukaista hintaa vastaavan laskennallisen perushinnan.*

*Laskennallinen perushinta on teleyritysten vähimmäishinnoitteluun ja markkinaosuuksiin
perustuva hinta lisättynä 20 prosentilla. Viestintävirasto laskee ja julkaisee laskennallisen
perushinnan vuosittain. Perushinnan laskentatavasta ja julkaisemisesta säädetään tar-
kemmin oikeusministeriön asetuksella.*

*Jos elinkeinonharjoittaja rikkoo, mitä tässä pykälässä säädetään, kuluttajalla on oikeus
saada elinkeinonharjoittajalta korvaus 1 momentissa tarkoitetun enimmäishinnan ylittä-
neistä puhelinkuluistaan.*

*Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta rahoituspalvelua tai -välinettä koskevaan so-
pimukseen.*

Kuluttaja-asiamies valvoo säännöksen noudattamista. Oikeusministeriö on antanut asetuksen (109/2014), jossa säädetään laskennallisen perushinnan laskemisesta [30].

*(1 §) Kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvun 14:§:ssä tarkoitettua laskennallista perushin-
taa laskiessaan Viestintäviraston on otettava huomioon ne matkaviestinverkon liittymä-
määrien perusteella markkinaosuudeltaan suurimmat teleyritykset, joiden yhteenlaskettu
markkinaosuus on vähintään 95 prosenttia. Näiden yritysten osalta sen tulee laskea mi-
nuuttiperusteisesti veloittettavien matkapuhelumaksujen hinnastojen mukaisten vähim-
mäishintojen keskiarvo ottamalla huomioon kunkin yrityksen markkinaosuus.*

*(2 §) Viestintäviraston on julkaistava laskennallinen perushinta sentin kymmenyksen tark-
kuudella.*

Liikenne- ja viestintäviraston 31.3.2022 päivittämä laskennallinen perushinta on 0,084 €/minuutti. Liikenne- ja viestintävirasto julkaisee laskennallisen perushinnan kerran vuodessa ja kulloinkin ajantasainen hinta löytyy Liikenne- ja viestintäviraston sivuilta osoitteesta: <https://www.traficom.fi/fi/viestinta/laajakaista-ja-puhelin/kuluttajien-puhelin-asioinnista-perittava-laskennallinen-perushinta>

3 Liikenne- ja viestintäviraston tekniset määräykset

Määräyksellä on liittymäkohtia viestintäverkkojen ja palveluiden yhteentoimivuudesta annettuun määräykseen 28 [9], jossa määrätään mm. yleisten viestintäverkkojen, viranomaisverkkojen ja niissä tarjottavien viestintäpalveluiden yhteenliitettävyydestä ja yhteentoimivuudesta, aikavalvonnoista, tiedotuksista ja soittosignaaleista sekä tilaajien numerotietojen siirrosta viestintäverkossa.

Määräys liittyy hätäliikenteen ohjauksesta ja varmistamisesta annettuun määräykseen 33 [2], jossa määrätään yleisellä hätänumerolla 112 valitun liikenteen ohjauksen ja varmistamisen toteuttamisesta.

Määräys liittyy myös liittymän estopalveluista annettuun määräykseen 35 [10], jossa määrätään, kuinka estopalvelut tulee toteuttaa.

Edelleen määräys liittyy puhelinnumeron siirrettävyydestä annettuun määräykseen 46 [11], jossa tarkennetaan siirron teknistä menettelyä sekä siirto-oikeuden piiriin kuuluvia numeroita.

Viiteluettelo

Viiteluettelo vastaa tämän dokumentin julkaisuhetken tilannetta. Lukijaa suositellaan tarkistamaan ajantasainen tilanne. Muun muassa kaikki Liikenne- ja viestintäviraston määräykset on julkaistu Liikenne- ja viestintäviraston internet-sivuilla osoitteessa:

<https://www.traficom.fi/>

Viite	Kuvaus	Linkki
[1]	Laki sähköisen viestinnän palveluista (917/2014)	https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2014/20140917
[2]	Liikenne- ja viestintäviraston määräys 33 G/2016 M hätäliikenteen teknisestä toteutuksesta ja varmistamisesta	https://www.finlex.fi/fi/viranomaiset/normi/480001/27699
[3]	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1972 eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä	https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:32018L1972
[4]	Osakeyhtiölaki (624/2006)	https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060624
[5]	Ahvenanmaan itsehallintolaki (1144/1991)	https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1991/19911144
[6]	Euroopan komission päätös päätöksen 2007/116/EY muuttamisesta uusien 116-alkuisten numeroiden varoamiseksi (2009/884/EY)	https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A32009D0884
[7]	Maksupalvelulaki (290/2010)	http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2010/20100290
[8]	Maksulaitoslaki (297/2010)	http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2010/20100297
[9]	Liikenne- ja viestintäviraston määräys 28 I/2014 M viestintäverkkojen ja -palveluiden yhteentoimivuudesta	https://www.finlex.fi/fi/viranomaiset/normi/480001/48177
[10]	Liikenne- ja viestintäviraston määräys 35 S/2021 M Liittymän estopalveluista	https://www.finlex.fi/fi/viranomaiset/normi/480001/47179
[11]	Liikenne- ja viestintäviraston määräys 46 K/2021 Puhelinnumeron siirrettävyydestä	https://www.finlex.fi/fi/viranomaiset/normi/480001/47337
[12]	ITU-T suositus E.164 (11/10): The international public telecommunication numbering plan	http://www.itu.int/rec/T-REC-E.164/en
[13]	ITU-T suositus E.118 (05/06): The international telecommunication charge card	https://www.itu.int/rec/T-REC-E.118/en
[14]	Hallintolaki (434/2003 muutoksineen)	http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2003/20030434
[15]	Laki sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003 muutoksineen)	http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2003/20030013
[16]	Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999 muutoksineen)	http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990621
[17]	ITU-T suositus E.212 (09/16): The international identification plan for public networks and subscriptions	http://www.itu.int/rec/T-REC-E.212/en
[18]	ETSI TS 100 927 V7.8.0 (2003-09) Digital cellular telecommunications system (Phase 2+); Numbering, addressing and identification	http://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/100900_100999/100927/07.08.00_60/ts_100927v070800p.pdf
[19]	ITU-T suositus E.218 (05/04): Management of the allocation of terrestrial trunk radio Mobile Country Codes	http://www.itu.int/rec/T-REC-E.218/en
[20]	ETSI EG 202 118 V1.1.1 (2003-05) Services and Protocols for Advanced Networks (SPAN); The structure of the TETRA numbering resource, interworking and high level policy for administration	http://www.etsi.org/deliver/etsi_eg/202100_202199/202118/01.01.01_60/eg_202118v010101p.pdf
[21]	ITU-T suositus Q.708 (03/99): Assignment procedures for international signalling point codes	http://www.itu.int/rec/T-REC-Q.708/en
[22]	ITU-T suositus X.121 (10/00): International numbering plan for public data networks	http://www.itu.int/rec/T-REC-X.121/en
[23]	ITU-T suositus X.400 (06/99): Message handling system and service overview	http://www.itu.int/rec/T-REC-X.400/en
[24]	ISO/IEC 10021-2:2003, Information technology -- Message Handling Systems (MHS): Overall architecture	http://www.iso.org/iso/home/store/catalogue_tc/catalogue_detail.htm?csnumber=33058
[25]	ITU-T suositus T.35 (02/00): Procedure for the allocation of ITU-T defined codes for non-standard facilities	http://www.itu.int/rec/T-REC-T.35/en
[26]	ITU-T suositus H.221 (03/09): Frame structure for a 64 to 1920 kbit/s channel in audiovisual teleservices	http://www.itu.int/rec/T-REC-H.221/en

Viite	Kuvaus	Linkki
[27]	ITU-T suositus H.245 (05/11): Control protocol for multimedia communication	http://www.itu.int/rec/T-REC-H.245/en
[28]	ITU-T suositus E.129 (01/13): Presentation of national numbering plans	http://www.itu.int/rec/T-REC-E.129/en
[29]	Kuluttajansuojalaki (38/1978 muutoksineen)	http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1978/19780038
[30]	Oikeusministeriön asetus kulutushyödykesopimusta koskevasta puhelinasiointinnista perittävistä perushinnasta	http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2014/20140109
[31]	Osuuskuntalaki (421/2013)	https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2013/20130421

Liiteluettelo

1 LIITE 1: Kansallinen numerointisuunnitelma

Liite sisältää kohdassa 32 mainitun yleisen puhelinverkon numerointisuunnitelman. Liitteessä esitetään kaikki yleisten puhelinverkkojen ja niissä toteutettujen palvelujen numerot.

Liite sisältää numeroalueet, numeroalueiden myöntämispituuden ja myöntämisperusteet. Myöntämispituudella tarkoitetaan tässä sitä, monellako numerolla myönnettävä sarja määritellään (3-, 4-, 5- tai 6-osaisena). Suunnitelmassa olevilla sarakkeilla ja niiden selityksillä tarkoitetaan seuraavaa:

- NDC/Numero tarkoittaa suuntanumeroa (National Destination Code) silloin, kun soveltuu, tai muuta numeroa tai tunnusta;
- Käyttötarkoitus tarkoittaa verkkoa tai viestintäpalvelua, jonka osoittamiseen kyseistä numeroaluetta on käytettävä.
- Vapaita sarjoja: "Ei" tarkoittaa, että kyseisen numeroalueen kaikki sarjat on myönnetty jollekin tai joillekin teleyrityksille. Jos näistä numeroalueista vapautuu joku, Liikenne- ja viestintävirasto päättää sen myöntämistavan ja myönnettävän numerosarjan pituuden erikseen.
- Myöntäminen/huomautuksia-sarakkeessa esitetään numerosarjan tila ja mahdollisia tarkennuksia myöntämisperusteisiin.

116-alkuiset numerot on osoitettu Euroopan komission päätöksen mukaisesti varatuiksi yleiseurooppalaisille palvelunumeroille.

2 LIITE 2: Lyhytsanomapalveluiden numerointisuunnitelma

Liite 2 sisältää kohdassa 32 mainitun lyhytsanomapalveluiden numerointisuunnitelman. Liitteessä kootaan keskitetysti määräyksen kaikkien lyhytsanomapalveluiden numerot.

Liite sisältää lyhytsanomapalveluiden numeroalueet, numeron pituuden ja käyttötarkoituksen.

- Numerosarjalla tarkoitetaan myönnettävän numeroalueen alkuosaa.
- Numeron pituudella tarkoitetaan myönnettävän numeron pituutta.
- Käyttötarkoitus sarakkeessa olevilla selityksillä tarkoitetaan seuraavaa:
 - Ei määritelty: Käyttötarkoitusta ei ole määritelty eikä kyseisestä numeroalueesta myönnetä numeroita.
 - Teleyrityskohtaiset palvelunumerot: Teleyritys voi käyttää näitä numeroita vapaasti kuitenkin ottaen huomioon numerointimääräyksen numeronpituusvaatimukset ja estoluokkamääräyksen estoluokitteluvaatimukset.
 - Yritysnumerot: Tarkoittaa numeroita, joihin tekstiviestin lähettäminen maksaa normaalin tekstiviestin hinnan.
 - Palveluryhmä: Numeroaluetta käytetään mainitun palveluryhmän palveluille.